

Bruselj, 27.3.2013
COM(2013) 161 final

2013/0088 (COD)

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 o blagovni znamki Skupnosti

(Besedilo velja za EGP)

{SWD(2013) 95 final}

{SWD(2013) 96 final}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

1.1. Splošno ozadje in razlogi za predlog

Zakonodaja držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami je bila delno usklajena z Direktivo Sveta 89/104/EGS z dne 21. decembra 1988, ki je bila kodificirana kot Direktiva 2008/95/ES (v nadaljnjem besedilu: Direktiva). Poleg nacionalnih sistemov blagovnih znamk in v povezavi z njimi je Uredba Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti, ki je bila kodificirana kot Uredba (ES) št. 207/2009 (v nadaljnjem besedilu: Uredba), vzpostavila samostojni sistem za registracijo enotnih pravic, ki imajo enak učinek po vsej EU. V zvezi s tem je bi ustanovljen Urad za usklajevanje na notranjem trgu (UUNT), ki je pristojen za registracijo in upravljanje blagovnih znamk Skupnosti.

Blagovna znamka razlikuje blago in storitve med podjetji. Je znamka, s katero lahko podjetje pritegne in ohranja zvestobo strank ter ustvarja vrednost in rast. Znamka v tem primeru služi kot gonilo inovacij: potreba po njeni ohranitvi spodbuja naložbe v raziskave in razvoj, kar nato vodi v stalen proces izboljšav in razvoja izdelka. Ta dinamični proces tudi ugodno vpliva na zaposlovanje. V vse bolj konkurenčnem okolju se je stalno povečeval ne le pomen blagovnih znamk za tržni uspeh, temveč tudi njihova tržna vrednost in njihovo število. Leta 2012 je bilo vloženi rekordno število prijav blagovne znamke Skupnosti (prek 107 900 v primerjavi z 98 217 leta 2010 in v primerjavi z 49 503 deset let pred tem). UUNT je med letom 2011 prejel tudi milijonto prijavo od začetka delovanja leta 1996. Ta razvoj so spremljala vse večja pričakovanja zainteresiranih strani glede bolj racionaliziranih in visoko kakovostnih sistemov registracije blagovnih znamk, ki so skladnejši, javno dostopni in tehnološko posodobljeni.

Leta 2007 je Svet¹ pri obravnavi vprašanja finančnih perspektiv UUNT poudaril, da je bila ustanovitev UUNT zelo uspešna in je znatno prispevala h krepitvi konkurenčnosti EU. Izpostavil je, da je bil sistem blagovne znamke Skupnosti oblikovan vzporedno z nacionalnimi sistemi blagovnih znamk, ki so jih še vedno potrebovala tista podjetja, ki svojih blagovnih znamk niso želela zaščititi na ravni EU. Svet je nadalje poudaril pomen dopolnilnega dela nacionalnih uradov za blagovne znamke, UUNT pa pozval k razširitvi sodelovanja z njimi, in sicer zaradi splošnega delovanja sistema blagovne znamke Skupnosti. Nazadnje je ugotovil, da je od uvedbe blagovne znamke Skupnosti minilo več kot desetletje, in poudaril potrebo po celoviti oceni delovanja sistema blagovne znamke Skupnosti. Komisijo je pozval, naj začne pripravljati ustrezne študije, zlasti z namenom krepitve in razširitve obstoječih instrumentov sodelovanja UUNT in nacionalnih uradov za blagovne znamke.

V Aktu za mala podjetja² z leta 2008 se je Komisija zavezala, da bo spodbujala boljši dostop MSP do sistema blagovne znamke Skupnosti. Poleg tega je sporočilo iz leta 2008 o strategiji pravic industrijske lastnine za Evropo³ poudarilo zavezo Komisije, da bo uspešno in učinkovito zaščitila blagovne znamke ter uvedla sistem blagovne znamke visoke kakovosti.

¹ Sklepi Sveta za konkurenčnost z dne 21. in 22. maja 2007, dokument Sveta 9427/07.

² Sporočilo Komisije: „Najprej pomisli na male“, „Akt za mala podjetja“ za Evropo, COM(2008) 394 final z dne 25. junija 2008.

³ COM(2008) 465 final z dne 16. julija 2008.

Svet je sklenil, da je čas za splošno vrednotenje, ki bi lahko bilo podlaga za prihodnji pregled sistema blagovne znamke v Evropi, in nadaljnje izboljšanje sodelovanja UUNT in nacionalnih uradov. Leta 2010 se je Komisija v sporočilu o vodilni pobudi iz strategije Evropa 2020 Unija inovacij zavezala za posodobitev okvira blagovnih znamk, da se izboljšajo okvirni pogoji za inovativnost podjetij⁴. Nazadnje je Komisija v svoji strategiji na področju pravic intelektualne lastnine za Evropo⁵ iz leta 2011 napovedala pregled sistema blagovne znamke v Evropi z namenom njegove posodobitve tako na ravni EU kot na nacionalni ravni, da bo na splošno postal učinkovitejši, uspešnejši in doslednejši.

1.2. Namen predloga

V svežnju je glavni skupni cilj te pobude in vzporednega predloga za prenovitev direktive spodbujanje inovacij in gospodarske rasti tako, da bodo sistemi registracije blagovnih znamk v EU postali dostopnejši in učinkovitejši za podjetja, kar zadeva nižje stroške in manj zapletenosti ter večjo hitrost, predvidljivost in pravno varnost. Te prilagoditve so tesno povezane s prizadevanji za zagotovitev soobstoja in dopolnjevanja sistema blagovne znamke Unije in nacionalnih sistemov blagovnih znamk.

Kar zadeva to pobudo za revizijo Uredbe, Komisija ne predlaga novega sistema, temveč le dobro usmerjeno posodobitev obstoječih določb z naslednjimi glavnimi cilji:

- prilagoditev terminologije Lizbonski pogodbi in določbam o skupnem pristopu o decentraliziranih agencijah (glej oddelek 5.1);
- poenostavitev postopkov za prijavo in registracijo evropske blagovne znamke (glej oddelek 5.2);
- povečanje pravne varnosti s pojasnitvijo določb in odpravo dvoumnosti (glej oddelek 5.3);
- vzpostavitev ustreznega okvira za sodelovanje UUNT in nacionalnih uradov za spodbujanje približevanja praks in razvoj skupnih orodij (glej oddelek 5.4);
- uskladitev okvira s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) (glej oddelek 5.5).

2. REZULTATI POSVETOVANJ Z ZAINTERESIRANIMI STRANMI IN OCENE UČINKA

2.1. Javno posvetovanje

Ta pobuda temelji na vrednotenju načina delovanja sistema blagovne znamke v Evropi kot celote ter obsežnih posvetovanjih z vsemi glavnimi vključenimi zainteresiranimi stranmi.

⁴ COM(2010) 546 final z dne 6. oktobra 2010.

⁵ Enotni trg na področju varstva pravic intelektualne lastnine: spodbujanje ustvarjalnosti in inovacij za zagotavljanje ekonomske rasti, kakovostnih delovnih mest in vrhunskih proizvodov in storitev v Evropi, COM(2011) 287.

Glavni del vrednotenja je bila študija, ki jo je inštitut za intelektualno lastnino in konkurenčno pravo Max Planck izvedel v imenu Komisije. Študija je bila izvedena med novembrom 2009 in februarjem 2011⁶. Poleg strokovne analize je študija zajemala posvetovanja z različnimi zainteresiranimi stranmi. Vključevala je raziskavo med uporabniki sistema blagovne znamke Skupnosti, prispevke organizacij, ki zastopajo uporabnike blagovnih znamk na nacionalni, evropski in mednarodni ravni, ter zaslišanje, ki je potekalo junija 2010 in vključuje te organizacije. Nazadnje, inštitut se je posvetoval z nacionalnimi uradi vseh držav članic in UUNT.

Končno poročilo ugotavlja, da je podlaga evropskega sistema blagovne znamke trdna. Zlasti postopki, ki jih izvaja UUNT, na splošno izpolnjujejo poslovne potrebe in pričakovanja. Obstajalo je nadaljnje soglasje, da je soobstoj blagovne znamke Skupnosti in nacionalnih blagovnih znamk osnovna pravica ter potreba za učinkovito delovanje sistema blagovne znamke, ki izpolnjuje zahteve podjetij različnih velikosti ter trgov in geografske potrebe. Poročilo pa je kljub temu ugotovilo, da je potrebno nadaljnje približevanje predpisov o blagovnih znamkah in praks v EU. Potrdilo je, da številni vidiki sedanjega sistema blagovne znamke Skupnosti delujejo dobro, in podalo veliko predlogov za izboljšave. Opredelilo je posebna področja, na katerih lahko UUNT in nacionalni uradi okrepijo svoje sodelovanje.

Svet je v odziv na vmesne rezultate študije 25. maja 2010 sprejel sklepe⁷. Ti so potrdili sporazum, ki sta ga septembra 2008 sprejela organa vodenja UUNT (upravni in proračunski odbor) o vrsti proračunskih ukrepov za boljšo uravnoveženost proračuna UUNT v prihodnosti. Svet se je strinjal, da so ti proračunski ukrepi tudi prispevali k posodobitvi, poenostavitvi, uskladitvi in okrepitvi sistema blagovne znamke v Evropi kot celoti. Komisijo je pozval, da v revizijo vključi uvedbo posebne določbe za opredelitev okvira za sodelovanje UUNT in nacionalnih uradov. S tem bi se izrecno poudarilo, da bi si morali vsi uradi za blagovne znamke v EU prizadevati za uskladitev praks in da bi moral UUNT zato ta prizadevanja olajšati. Pozval je tudi k oblikovanju pravne podlage za dodelitev nacionalnim uradom zneska v višini 50 % pristojbin UUNT za podaljšanje, ki bi se uporabil za zaščito, spodbujanje in/ali uveljavljanje blagovne znamke.

Po zaključku študije so službe Komisije 26. maja 2011 sklicale zaslihanje združenj uporabnikov. Rezultati so potrdili predhodno analizo Komisije in jo pomagali oblikovati.

2.2. Ocena učinka

Ocena učinka je pokazala glavno težavo, ki jo mora revidirana Uredba obravnavati: nizko stopnjo sodelovanja uradov za blagovne znamke v Evropi. Kakor je pojasnjeno v oceni učinka, je veliko povezav med sistemom blagovne znamke Skupnosti in sistemi nacionalnih blagovnih znamk z neposrednimi posledicami za uporabnike blagovnih znamk in uradi za intelektualno lastnino. Te zahtevajo določeno stopnjo dopolnjevanja obeh sistemov. Za doseganje in zagotavljanje tega bi morali UUNT in nacionalnimi uradi tesno sodelovati.

Uspešno in učinkovito sodelovanje uradov za blagovne znamke v Evropi trenutno resno omejuje več ovir:

⁶ Glej končno študijo inštituta Max Planck s prilogami na: http://ec.europa.eu/internal_market/indprop/tm/index_en.htm.

⁷ Sklepi Sveta za konkurenčnost z dne 25. maja 2010 o prihodnji reviziji sistema blagovne znamke v EU, UL C 140, 29.5.2010, str. 22.

- pomanjkanje jasne pravne podlage za sodelovanje na področju zakonodaje EU o blagovnih znamkah,
- pomanjkanje tehničnih zmogljivosti v nacionalnih uradih,
- pomanjkanje trajnostnega financiranja v srednje- do dolgoročnem obdobju.

Za rešitev teh težav in doseganje treh ustreznih ciljev so bile obravnavane naslednje možnosti:

1. Zagotavljanje ustrezne pravne podlage za sodelovanje:
 - (a) možnost 1: nobena posebna pravna podlaga za sodelovanje uradov za intelektualno lastnino v Evropi;
 - (b) možnost 2: pravna podlaga, na podlagi katere bi lahko nacionalni uradi in UUNT medsebojno sodelovali (neobvezno sodelovanje);
 - (c) možnost 3: pravna podlaga, na podlagi katere bi morali nacionalni uradi in UUNT medsebojno sodelovati (obvezno sodelovanje);
2. Krepitev tehničnih zmogljivosti v nacionalnih uradih:
 - (a) možnost 1: vsak urad pridobi in razvije zahtevane zmogljivosti ter orodja;
 - (b) možnost 2: neobvezen dostop do orodij: zahtevane zmogljivosti in orodja so uradom za industrijsko lastnino na voljo v okviru prostovoljnega sodelovanja;
 - (c) možnost 3: obvezen dostop do orodij: zahtevane zmogljivosti so na voljo v okviru obveznega sodelovanja. Ta možnost se prekriva z možnostjo 3 zgoraj, kar zadeva ustrezno zakonsko podlago, in možnostjo 3 spodaj, kar zadeva dolgoročno financiranje dejavnosti sodelovanja.
3. Zagotavljanje dolgoročnega financiranja dejavnosti sodelovanja:
 - (a) možnost 1: financiranje iz držav članic;
 - (b) možnost 2: financiranje iz proračuna EU;
 - (c) možnost 3: financiranje iz proračuna UUNT.

Na podlagi ocene učinka je bilo ugotovljeno, da bi bila možnost 3 v vseh primerih sorazmerna in najbolj primerna za uresničitev zastavljenih ciljev.

3. PRAVNA PODLAGA IN NAČELO SUBSIDIARNOSTI

V okviru vzpostavitve in delovanja notranjega trga, člen 118(1) PDEU določa uvedbo evropskih pravic intelektualne lastnine za zagotovitev enotnega varstva teh pravic po vsej EU, vključno z vzpostavitvijo centralizirane ureditve na ravni Unije glede potrjevanja, usklajevanja in nadzora.

Blagovna znamka Skupnosti je samostojen naziv intelektualne lastnine EU, uveden z Uredbo EU. Analiza, izvedena v okviru ocene učinka, je pokazala, da je dele Uredbe treba

spremeniti za izboljšanje in racionalizacijo sistema blagovne znamke Skupnosti. Samo zakonodajalec EU ima pristojnost za izvedbo potrebnih sprememb.

4. PRORAČUNSKÉ POSLEDICE

Predlog ne bo vplival na proračun Evropske unije in mu zato ni priložen finančni izkaz, zahtevan v členu 31 finančne uredbe (Uredba (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002).

5. PODROBNA OBRAZLOŽITEV PREDLOGA

Predlagane spremembe Uredbe so predstavljene v skladu s cilji iz oddelka 1.2 zgoraj.

5.1. Prilagoditev terminologije in skupni pristop o decentraliziranih agencijah Unije

Zaradi začetka veljavnosti Lizbonske pogodbe se terminologija iz Uredbe posodobi. To pomeni spremembo izraza „blagovna znamka Skupnosti“ v „evropska blagovna znamka“.

Obstaja več ukrepov za izboljšanje upravljanja in učinkovitosti obstoječih agencij in agencij, ki jih je treba še vzpostaviti, v skupnem pristopu o decentraliziranih agencijah, ki so ga Evropski parlament, Svet in Komisija sprejeli julija 2012. Uredbo je treba prilagoditi, da bo upoštevala skupni pristop v zvezi z določbami o UUNT. V zvezi z imenom agencije je predlagano, da se preimenuje v „Agencijo za blagovne znamke in modele Evropske unije“ (v nadaljnjem besedilu: Agencija), da bi se izboljšale naloge njenega upravnega odbora, uskladili postopki za izbiro višjih uradnikov in zagotovili letni ter večletni načrti dela ter redna vrednotenja.

5.2. Poenostavitev postopkov

– Vložitev prijav (člen 25)

Nacionalnimi uradi danes le redko prejmejo prijave evropske blagovne znamke. Skoraj vse prijave (96,3 % leta 2012) so zdaj neposredno vložene prek elektronskega sistema UUNT. Ob upoštevanju tega in glede na to, da je prijave zdaj lahko enostavno vložiti prek spleta, bi bilo treba možnost vložitve prijave v nacionalnih uradih ukiniti.

– Datum vložitve (člen 27)

Večina prijav evropske blagovne znamke se danes pregleda pred iztekom enomesečnega obdobja, po katerem morajo prijavitelji plačati prijavno pristojbino. Tako lahko prijavitelji vložijo „poskusne prijave“ in pri tem ne plačajo pristojbine, če Agencija ugotovi napako ali ugovarja prijavi. Za plačila prek tekočih računov velja, da so bila izvedena zadnji dan v mesecu, če prijavitelji tako želijo. Člen 27 se zato spremeni, da se odpravi enomesečni rok in „obveznost“ plačila poveže z vložitvijo prijave, pri čemer bodo prijavitelji morali dokazati, da so ob vložitvi prijave izvedli ali odobrili plačilo.

– Poizvedbe (člena 38 in 155)

Sedanje ureditve glede poizvedb ne zagotavljajo niti zanesljivih orodij za potrjevanje blagovnih znamk niti celostnega spremljanja registra. Pomanjkljivosti nacionalnih poizvedb

in poizvedb EU so postale še bolj očitne, saj imajo danes uporabniki zaradi napredka na področju IT dostop do drugih možnosti, ki so boljše, hitrejše in cenejše. Prijaviteljev danes ne zanima več pridobivanje podatkov nacionalnih poizvedb od nacionalnih uradov, ki sodelujejo v neobveznem sistemu. Agencija skupaj z nacionalnimi uradi razvija številna obetavna orodja, ki ponujajo boljši način izvajanja prednostnih poizvedb in spremljanja registra glede kršitev. Trenutne ureditve za izvajanje poizvedb se zato odpravijo.

– Objava prijave (člen 39)

Odprava sistema za izvajanje poizvedb bo omogočila tudi odpravo sedanjega enomesečnega obdobja, ki traja od takrat, ko Agencija prijavitelja obvesti o poročilih o poizvedbi, pa do objave prijave. To bo pospešilo postopek registracije.

– Pripombe tretjih oseb (člen 40)

Da bi se olajšala predložitev pripomb tretjih oseb, se člen 40 spremeni tako, da se podaljša obdobje, v katerem je mogoče vložiti pripombe. Sklicevanje na datum objave se črta ob upoštevanju dejstva, da so prijave evropske blagovne znamke že na voljo javnosti v spletni zbirki podatkov Agencije o blagovnih znamkah „CTM online“, in sicer v nekaj dneh po vložitvi prijave. Za poenostavitev postopkov bodo tretje osebe imele možnost, da vložijo svoje pripombe takoj, ko izvedo, da je bila vložena prijava. Rok za vložitev pripomb bo na koncu obdobja za ugovor ali po končanem postopku ugovora, in sicer na podlagi sedanje prakse Agencije.

– Preizkus odločb v primerih *inter partes* (člen 62)

Člena 62 se je izkazal, da nima praktičnega pomena. V skladu s to določbo do danes ni bila revidirana niti ena odločba *inter partes*. Glavni razlog je, da druga stranka nima interesa, da bi podala privolitev iz člena 62(2). Glede na to, da je na voljo dovolj sredstev za popravke napačne odločbe *inter partes*, se člen 62 črta.

– Nadaljevanje postopka (člen 82)

Uporaba člena 82 je v praksi povzročila nekaj težav, kar je privedlo do sporočila predsednika Agencije št. 06/05⁸. Člen 82 se spremeni tako, da se olajša njegova uporaba in vključi vsebina navedenega sporočila. Ker se člena 25(3) in 62 črtata, se iz seznama izključenih rokov črtajo tudi vse njune navedbe. Navedba člena 42 se prav tako črta, da se lahko vsi roki v postopku ugovora nadaljujejo, z izjemo roka za ugovor iz člena 41(1) in roka za plačilo pristojbine za ugovor iz člena 41(3).

– Rok za ugovor zoper mednarodne registracije (člen 156)

Ker ni potrebe po ohranitvi trenutno predvidenega šestmesečnega obdobja, se člen 156 spremeni tako, da se obdobje med objavo v skladu s členom 152(1) in začetkom roka za ugovor zoper mednarodne registracije skrajša na en mesec.

⁸ UL UUNT 2005, str. 1402.

5.3. Povečanje pravne varnosti

– Opredelitev evropske blagovne znamke (člen 4)

Člen 4 se spremeni tako, da se odpravi zahteva o „grafičnem prikazu“. Pogoj, da bi morale biti mogoče predložiti grafični prikaz znaka iz prijave, je zastarel. Ustvarja veliko pravno negotovost glede nekaterih netradicionalnih znamk, kot so zgolj zvoki. V teh primerih bi bil prikaz z drugimi sredstvi in ne z grafičnimi (npr. z ustrezno glasovno datoteko) morda celo boljši od grafičnega prikaza, če omogoča natančnejšo identifikacijo znamke in s tem izpolnjuje cilj povečanja pravne varnosti. Predlagana nova opredelitev omogoča predmet registracije, prikazan s tehnološkimi sredstvi, ki dajejo zadovoljiva jamstva. Tu ne gre za neomejeno razširitev sprejemljivih načinov prikaza znaka, temveč za zagotavljanje večje prožnosti v zvezi s tem in večje pravne varnosti.

– Zaščita geografskih označb in tradicionalnih izrazov (člen 7)

Člen 7(1)(j) in (k) ne zagotavlja enake stopnje zaščite geografskih označb kot naslednji členi:

- člena 13 in 14 Uredbe (EU) št. 1151/2012 z dne 21. novembra 2012 o shemah kakovosti kmetijskih proizvodov in živil⁹;
- člena 118l in 118m Uredbe (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 491/2009 z dne 25. maja 2009¹⁰;
- člen 16 Uredbe (ES) št. 110/2008 z dne 15. januarja 2008 o zaščiti geografskih označb žganih pijač¹¹.

Da se zagotovi dosledno upoštevanje zakonodaje EU o zaščiti geografskih označb v postopkih v zvezi z registracijo evropske blagovne znamke, so ustrezni absolutni razlogi za zavrnitev popolnoma usklajeni z navedeno zakonodajo, v Uredbi pa poenostavljeni. Poleg tega so zaradi usklajenosti razlogi za zavrnitev razširjeni tako, da zajemajo zaščitene tradicionalne izraze za vina in zajamčene tradicionalne posebnosti.

– Pravice iz evropske blagovne znamke (člen 9 in 9a)

1. Pravice, dane brez poseganja v prejšnje pravice

Niti Uredba niti Direktiva ne vsebujeta jasnega pravila o tem, da imetnik blagovne znamke ne more uspešno uveljavljati svojih pravic zoper uporabo enakega ali podobnega znaka, ki je že predmet prejšnje pravice. V skladu s členom 16(1) Sporazuma TRIPS¹² se člen 9 Uredbe spremeni tako, da se pojasni, da zahteve glede kršitve pravic ne vplivajo na predhodne pravice.

2. Primeri dvojne identitete

⁹ UL L 343, 14.12.2012, str. 1.

¹⁰ UL L 154, 17.6.2009, str. 1.

¹¹ UL L 39, 13.2.2008, str. 16.

¹² Sporazum o trgovinskih vidikih pravic intelektualne lastnine, UL L 336, 23.12.1994, str. 213.

Priznavanje dodatnih funkcij blagovne znamke v skladu s členom 5(1)(a) Direktive (člen 9(1)(a) Uredbe) je povzročila veliko pravno negotovost. Zlasti odnos med primeri dvojne identitete in razširjeno zaščito, ki jo zagotavlja člen 5(2) Direktive (člen 9(1)(c) Uredbe), predvsem uglednih blagovnih znamk, je postal nejasen¹³. Zaradi pravne varnosti in skladnosti je pojasnjeno, da v primeru tako dvojne identitete v skladu s členom 9(1)(a) in tudi podobnosti v skladu s členom 9(1)(b) odloča le funkcija porekla.

3. Uporaba kot trgovsko ime ali ime podjetja

Na podlagi navedb Sodišča¹⁴ se člen 5(1) Direktive uporablja, kadar javnost uporabo imena podjetja povezuje (tudi) z blagom ali storitvami, ki jih ponuja podjetje. Zato je ustrezno, da se uporaba trgovskega imena zaščitene blagovne znamke obravnava kot kršitev, če je izpolnjena zahteva glede uporabe za blago ali storitve.

4. Uporaba v primerjalnem oglaševanju

Direktiva 2006/114/ES z dne 12. decembra 2006 o zavajajočem in primerjalnem oglaševanju¹⁵ ureja pogoje, v skladu s katerimi je dovoljeno oglaševanje, ki izrecno ali z navedbo določa identiteto konkurenta ali blago ali storitve, ki jih ponuja konkurent. Povezava tega instrumenta z zakonodajo o blagovnih znamkah je povzročila dvome. Zato je primerno pojasniti, da imetnik blagovne znamke lahko prepreči uporabo svoje blagovne znamke pri primerjalnem oglaševanju, če takšno oglaševanje ne izpolnjuje zahtev člena 4 Direktive 2006/114/ES.

5. Pošiljke komercialnih dobaviteljev

Spremembe so predlagane za pojasnitev, da blago ne sme biti uvoženo v EU, tudi če samo pošiljatelj deluje za komercialne namene. S tem je zagotovljeno, da ima imetnik blagovne znamke pravico preprečiti podjetjem (če se nahajajo v EU ali ne), da uvažajo blago iz držav zunaj EU, ki je bil prodano, ponujeno, oglaševano ali poslano zasebnim potrošnikom, ter za preprečevanje naročanja in prodaje ponarejenih izdelkov na spletu.

6. Blago, vneseno na carinsko območje

Na podlagi navedb Sodišča v sodbah *Philips/Nokia*¹⁶ vstop, prisotnost in pretok blaga, ki ni iz EU, na carinskem ozemlju EU v okviru odločilnega postopka in v skladu s trenutnim pravnim redom ne kršijo pravic intelektualne lastnine, ki so bile dane na podlagi stvarnega prava Unije in njenih držav članic. Takšno blago se lahko opredeli kot ponarejeno, ko je dokazano, da je predmet trgovinske dejavnosti, usmerjene v potrošnike EU, kot so prodaja, ponudba za prodajo ali oglaševanje. Navedbe iz sodbe *Philips/Nokia* so naletele na hudo kritiko zainteresiranih strani, saj naj bi sodba nalagala nesorazmerno visoko dokazno breme na imetnike pravic in ovirala boj proti ponarejanju. Jasno je, da obstaja potreba po oblikovanju okvira evropske blagovne znamke, ki bo omogočal učinkovitejši boj proti ponarejanju blaga, ki se pojavlja vse bolj pogosto. Zato se predlaga zapolnitev vrzeli tako, da se imetnikom pravic omogoči, da tretjim osebam preprečijo vnos blaga, ki ima brez dovoljenja nameščeno

¹³ Mnenje AG Jääskinen v zadevi C-323/09, *Interflora*, točka 9.

¹⁴ Sodba z dne 11. septembra 2007, zadeva C-17/06, *Céline*, ECR I-07041.

¹⁵ UL L 376, 27.12.2006, str. 21.

¹⁶ Sodba z dne 1. decembra 2011, zadevi C-446/09 *Philips* in C-495/09 *Nokia*.

blagovno znamko, praktično enako blagovni znamki, registrirani za to blago, in sicer iz tretjih držav na carinsko območje Unije, ne glede na to, ali je bilo blago sproščeno v prost promet.

7. Pripravljalni akti

Niti Direktiva niti Uredba ne vsebujeta nobenih določb, ki bi omogočale postopke zoper distribucijo in prodajo etiket ter embalaže ali podobnih izdelkov, ki bi bili lahko pozneje povezani z nedovoljenimi izdelki. Nekatere nacionalne zakonodaje imajo izrecna pravila, ki urejajo to dejavnost. Vključitev pravila o tem v Uredbo in Direktivo je primerno, da se zagotovi dodaten praktičen, ustrezen in učinkovit prispevek k boju proti ponarejanju.

– Omejitev pravic iz blagovne znamke Skupnosti (člen 12)

Omejitev iz člena 12(1)(a) je velja le za uporabo osebnih imen v skladu s skupno izjavo Sveta in Komisije¹⁷. Zaradi doslednosti se omejitev iz člena 12(1)(b) razširi tako, da vključuje uporabo znakov ali oznak brez razlikovalnega učinka. Prav tako se zdi primerno, da se v členu 12(1)(c) določi izrecna omejitev, ki bo na splošno zajemala referenčno uporabo. Nazadnje, poseben odstavek pojasnjuje pogoje, v skladu s katerimi se uporaba blagovne znamke šteje, da ni v skladu s pošteno poslovno prakso.

– Določitev in klasifikacija blaga ter storitev (člen 28)

Člen 28 se spremeni, da bi se zagotovila temeljna pravila o določitvi in klasifikaciji blaga ter storitev v Uredbi. Ta pravila so predstavljena v Direktivi. Upoštevajo načela, ki jih je določilo Sodišče¹⁸ in v skladu s katerimi mora prijavitelj blago in storitve, za katere se zahteva zaščita, določiti dovolj jasno in natančno, da lahko ustrezni organi in podjetja določijo obseg zaščite, ki jo zagotavlja blagovna znamka. Za določanje blaga ali storitev se lahko uporabljajo splošni podatki o naslovu razreda Nicejske klasifikacije, če so takšne določitve dovolj jasne in natančne. Sprememba pojasnjuje, da je uporabo splošnih pogojev treba razlagati tako, kot da vključuje vse blago ali storitve, ki so jasno zajete v dobesednem smislu izraza. Nazadnje, sprememba imetnikom evropskih blagovnih znamk, vloženih pred datumom objave nove prakse klasifikacije Agencije¹⁹, omogoča, da svoje specifikacije blaga in storitev prilagodijo v skladu s sodno prakso Sodišča za zagotovitev, da vsebina registra izpolnjuje obvezen standard jasnosti in natančnosti.

– Evropske certifikacijske blagovne znamke (členi 74b do 74k)

Medtem ko različni nacionalni sistemi nudijo zaščito certifikacijskih blagovnih znamk, sistem evropske blagovne znamke trenutno zagotavlja le registracijo posameznih in kolektivnih blagovnih znamk. Nekateri javni in zasebni organi, ki ne izpolnjujejo pogojev za upravičenost pridobitve zaščite kolektivne blagovne znamke, potrebujejo tudi sistem za zaščito certifikacijskih blagovnih znamk na ravni EU. Tak sistem bi tudi odpravil sedanje neravnovesje med nacionalnimi sistemi in sistemom evropske blagovne znamke. Predlaga se, da se Uredbi dodajo posebna pravila, ki bodo zajemala registracijo evropskih certifikacijskih blagovnih znamk.

¹⁷ Skupne izjave Sveta in Komisije Evropskih skupnosti, ki se vnesejo v zapisnik zasedanja Sveta, o prvi Direktivi Sveta o približevanju zakonodaj držav članic o blagovnih znamkah, sprejeti 21. decembra 1988.

¹⁸ Sodba z dne 19. junija 2012, zadeva, C-307/10, „*IP Translator*“.

¹⁹ Sporočilo št. 2/12 predsednika Urada, UL UUNT 7/2012.

– Naloge Agencije (člen 123b)

Da se zagotovijo celovit obseg, pravna varnost in večja preglednost, so vse naloge Agencije določene v novem členu 123b, vključno s tistimi, ki izhajajo iz drugih pravnih aktov in niso povezane s sistemom blagovnih znamk EU.

5.4. Okvir za sodelovanje (člen 123c)

Člen 123c določa jasen okvir za obvezno sodelovanje Agencije in uradov za intelektualno lastnino države članice, katerega cilja sta spodbujanje približevanja praks in razvoj skupnih orodij. Navaja, da morajo Agencija in uradi države članice sodelovati, ter določa glavna področja za sodelovanje in posebne skupne projekte v interesu Unije, ki jih bo vodila Agencija. Poleg tega vzpostavlja mehanizem financiranja, ki bo Agenciji omogočil financiranje teh skupnih projektov z nepovratnimi sredstvi. Ta shema financiranja predstavlja zakonsko in finančno izvedljivo alternativo pristopu, ki ga je Svet maja 2010 predlagal v svojih sklepih.

5.5. Uskladitev s členom 290 PDEU

Uredba Komisiji podeljuje pooblastila za sprejetje nekaterih pravil. Ta so trenutno določena v Uredbi Komisije (ES) št. 2868/95 z dne 13. decembra 1995 za izvedbo Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 o znamki Skupnosti²⁰, Uredbi Komisije (ES) št. 2869/95 z dne 13. decembra 1995 o pristojbinah, ki se plačujejo Uradu za harmonizacijo notranjega trga²¹, in Uredbi Komisije (ES) št. 216/96 z dne 5. februarja 1996 o poslovniku odborov za pritožbe pri Uradu za usklajevanje na notranjem trgu²². Zaradi začetka veljavnosti Lizbonske pogodbe je treba pooblastila, podeljena Komisiji v skladu z Uredbo, uskladiti s členom 290 Pogodbe (novi členi 24a, 35a, 45a, 49a, 57a, 65a, 74a, 74k, 93a, 114a, 144a in 161a).

²⁰ UL L 303, 15.12.1995, str. 1.

²¹ UL L 303, 15.12.1995, str. 33.

²² UL L 28, 6.2.1996, str. 11.

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 o blagovni znamki Skupnosti

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije, zlasti člena 118(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po predložitvi osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti¹, ki je bila leta 2009 kodificirana kot Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti², je ustvarila sistem zaščite blagovne znamke, značilne za Evropsko unijo, ki je zagotovila zaščito blagovnih znamk na ravni Evropske unije, in sicer vzporedno z zaščito blagovnih znamk na ravni držav članic v skladu z nacionalnimi sistemi blagovnih znamk, usklajenimi z Direktivo Sveta 89/104/EGS z dne 21. decembra 1988 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami³, kodificirane kot Direktiva 2008/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2008 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami⁴.
- (2) Zaradi začetka veljavnosti Lizbonske pogodbe bi bilo treba terminologijo iz Uredbe (ES) št. 207/2009 posodobiti. To pomeni zamenjavo izraza „blagovna znamka Skupnosti“ z izrazom „evropska blagovna znamka“. V skladu s skupnim pristopom o decentraliziranih agencijah, o katerem so se julija 2012 dogovorili Evropski parlament, Svet in Komisija, bi se ime „Urad za usklajevanje na notranjem trgu (blagovne znamke in modeli)“ moralo nadomestiti z imenom „Agencija za blagovne znamke in modele Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: Agencija).

¹ UL C 146 E, 12.6.2008, str. 79.

² UL L 78, 24.3.2009, str. 1.

³ UL L 40, 11.2.1989, str. 1.

⁴ UL L 299, 8.11.2008, str. 25.

- (3) Komisija je na podlagi Sporočila Komisije z dne 16. julija 2008 o strategiji pravic industrijske lastnine za Evropo⁵ izvedla celovito vrednotenje splošnega delovanja sistema blagovne znamke v Evropi kot celoti, ki zajema Unijo in nacionalne ravni ter njihove medsebojne odnose.
- (4) Svet je v svojih sklepih z dne 25. maja 2010 o prihodnji reviziji sistema blagovne znamke v Evropski uniji⁶ Komisijo pozval, naj predstavi predloge za revizijo Uredbe (ES) št. 207/2009 in Direktive 2008/95/ES.
- (5) Izkušnje, pridobljene od uvedbe sistema blagovne znamke Skupnosti, so pokazale, da so podjetja v Uniji in iz tretjih držav sprejela sistem, ki je postal uspešna in izvedljiva alternativa za zaščito blagovnih znamk na ravni držav članic.
- (6) Nacionalne blagovne znamke pa so še naprej potrebne za podjetja, ki svojih blagovnih znamk ne želijo zaščititi na ravni Unije ali ki ne morejo pridobiti zaščite v Uniji, pri nacionalni zaščiti pa se ne soočajo z ovirami. To bi morala ostati odločitev vsake osebe, ki želi zaščito blagovne znamke, ne glede na to ali želi samo zaščito nacionalne znamke v eni ali več državah članicah ali samo evropske blagovne znamke ali oboje.
- (7) Medtem ko je vrednotenje splošnega delovanja sistema blagovne znamke Skupnosti potrdilo, da so številni vidiki sistema, vključno s osnovnimi načeli, na katerih temelji, še vedno aktualni ter izpolnjujejo potrebe in pričakovanja podjetij, je Komisija v svojem sporočilu z naslovom „Enotni trg na področju varstva pravic intelektualne lastnine“ z dne 24. maja 2011⁷ ugotovila, da obstaja potreba po posodobitvi sistema blagovne znamke v Evropski uniji, da bo postal učinkovitejši, uspešnejši in skladnejši kot celota ter se prilagodil spletni dobi.
- (8) Poleg izboljšav in sprememb sistema blagovne znamke Skupnosti bi bilo treba zakonodajo in prakse na področju nacionalnih blagovnih znamk dodatno uskladiti in ustrezno prilagoditi sistemu blagovne znamke Unije, da bi se v kar največji možni meri omogočili enaki pogoji za registracijo in zaščito blagovnih znamk v Uniji.
- (9) Za večjo prožnost ob hkratnem zagotavljanju večje pravne varnosti v zvezi z načinom prikaza blagovnih znamk bi bilo treba iz opredelitve evropske blagovne znamke črtati zahtevo glede grafičnega prikaza. Dovoljeno bi moralo biti, da se znak prikaže v kakršni koli obliki in ne nujno grafično, če lahko pristojni organi in javnost natančno ter jasno ugotovijo podrobno vsebino zaščite.
- (10) Veljavne določbe Uredbe (ES) št. 207/2009 ne zagotavljajo enake stopnje zaščite za označbe porekla in geografske označbe kot drugi instrumenti prava Unije. Zato je treba pojasniti absolutne razloge za zavrnitev v zvezi z označbami porekla in geografskimi označbami ter zagotoviti popolno skladnost z ustrezno zakonodajo Unije o zaščiti navedenih pravic intelektualne lastnine. Zaradi skladnosti z drugo zakonodajo Unije bi bilo treba področje uporabe navedenih absolutnih razlogov razširiti tako, da bi

⁵ COM(2008) 465.

⁶ UL C 140, 29.5.2010, str. 22.

⁷ COM(2011) 287.

vključevala tudi zaščitene tradicionalne izraze za vina in zajamčene tradicionalne posebnosti.

- (11) Prijava blagovne znamke v pisavi ali jeziku, ki se ne uporablja v Uniji, ne bi smela dobiti zaščite, če bi bilo treba njeno registracijo zavrniti na podlagi absolutnih razlogov, ko bi bila prevedena ali prepisana v kateri koli uradni jezik držav članic.
- (12) Primerno je otežiti goljufive odobritve blagovnih znamk, in sicer z razširitvijo možnosti ugovora zoper evropsko blagovno znamko, vloženo v slabi veri.
- (13) S ciljem ohranitve močne zaščite pravic pri označbah porekla in geografskih označbah, zaščiteneh na ravni Unije, je treba pojasniti, da navedene pravice omogočajo vložitev ugovora zoper registracijo poznejše evropske blagovne znamke, ne glede na to, ali obstajajo ali ne obstajajo tudi razlogi za zavrnitev, ki jih mora pregledovalec upoštevati po uradni dolžnosti.
- (14) Da bi zagotovili pravno varnost in popolno skladnost z načelom dajanja prednosti, pri čemer ima predhodno registrirana blagovna znamka prednost pred pozneje registrirano blagovno znamko, je treba določiti, da uveljavljanje pravic, ki jih daje evropska blagovna znamka, ne bi smelo posegati v pravice imetnikov, pridobljene pred datumom vložitve ali datumom prednostne pravice evropske blagovne znamke. To je v skladu s členom 16(1) Sporazuma o trgovinskih vidikih pravic intelektualne lastnine z dne 15. aprila 1994⁸.
- (15) Za zagotovitev pravne varnosti in jasnosti je treba pojasniti, da je ne samo v primeru podobnosti temveč tudi v primerih enakega znaka, ki se uporablja za enako blago ali storitve, zaščita evropske blagovne znamke odobrena le zato ter v takšni meri, ker se ogroža glavni namen evropske blagovne znamke, tj. zagotavljanje trgovskega izvora blaga ali storitev.
- (16) Do nejasnosti glede porekla blaga ali storitev lahko pride, ko podjetje znak, ki je enak ali podoben trgovskemu imenu, uporablja tako, da se vzpostavi povezava med podjetjem z navedenim imenom ter blagom ali storitvami navedenega podjetja. Kršitev evropske blagovne znamke bi morala zato tudi vključevati uporabo znaka kot trgovskega imena ali podobnega znaka, če se uporablja za namene razlikovanja blaga ali storitev, kar zadeva njihov trgovski izvor.
- (17) Da bi zagotovili pravno varnost in popolno usklajenost s posebno zakonodajo Unije, je primerno imetniku evropske blagovne znamke zagotoviti pravico, da tretji osebi prepreči uporabo znaka v primerjalnem oglaševanju, kadar je to v nasprotju z Direktivo 2006/114/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o zavajajočem in primerjalnem oglaševanju⁹.
- (18) Za izpolnitev cilja učinkovitejše okrepitve zaščite blagovnih znamk in boja proti ponarejanju bi moral imetnik evropske blagovne znamke imeti pravico, da tretjim osebam prepreči vnos blaga na carinsko območje Unije, ne da bi bilo tam sproščeno v

⁸ UL L 336, 23.12.1994, str. 214.

⁹ UL L 376, 27.12.2006, str. 21.

prost promet, kadar takšno blago prihaja iz tretjih držav in ima brez dovoljenja nameščeno blagovno znamko, ki je praktično enaka evropski blagovni znamki, registrirani za takšno blago.

- (19) Za učinkovitejše preprečevanje vstopa blaga, ki krši pravice, zlasti v zvezi s prodajo na spletu, bi moral imetnik imeti pravico, da prepreči uvoz takšnega blaga v Unijo, kadar je le pošiljatelj blaga tisti, ki posluje za komercialne namene.
- (20) Da bi imetnikom evropskih blagovnih znamk omogočili učinkovitejši boj proti ponarejanju, bi morali imeti pravico, da preprečijo namestitvev znamke, ki krši pravice, na blago in pripravljalne dejavnosti pred namestitvijo.
- (21) Izključne pravice, podeljene z evropsko blagovno znamko, imetniku ne bi smele dati pravice, da prepreči uporabo znakov ali označb, ki se uporabljajo pošteno in v skladu z dobrimi poslovnimi običaji v industrijskih in trgovinskih zadevah. Da bi ustvarili enake pogoje za trgovska imena in blagovne znamke v primeru sporov glede tega, da je za trgovska imena redno odobrena neomejena zaščita pred poznejšimi blagovnimi znamkami, bi se moralo šteti, da taka uporaba vključuje uporabo le lastnega imena osebe. Pole tega bi morala vključevati uporabo opisnih ali neopisnih znakov ali označb na splošno. Imetnik tudi ne bi smel imeti pravice, da prepreči splošno pravično in pošteno uporabo evropske blagovne znamke za identifikacijo ali sklicevanje na blago ali storitve, ki so enake blagu ali storitvam imetnika.
- (22) Za zagotovitev pravne varnosti in zaščite legitimno pridobljenih pravic blagovne znamke je brez vplivanja na načelo, da poznejša blagovna znamka ne more biti uveljavljena zoper prejšnjo blagovno znamko, primerno in potrebno določiti, da imetniki evropskih blagovnih znamk ne bi smeli biti upravičeni do ugovora zoper uporabo poznejše blagovne znamke, če je bila slednja pridobljena takrat, ko se prejšnja blagovna znamka ni mogla uveljavljati zoper poznejšo blagovno znamko.
- (23) Zaradi pravičnosti in pravne varnosti bi morala biti uporaba evropske blagovne znamke v obliki, ki se razlikuje v elementih, ki ne spreminjajo razlikovalnega značaja znamke v obliki, v kateri je registrirana, zadostna za ohranitev pridobljenih pravic, ne glede na to, ali je blagovna znamka v obliki, ki se uporablja, tudi registrirana.
- (24) Uredba (ES) št. 207/2009 Komisiji podeljuje pooblastila za sprejetje pravil za izvajanje navedene uredbe. Zaradi začetka veljavnosti Lizbonske pogodbe je treba pooblastila, ki so bila Komisiji podeljena na podlagi Uredbe (ES) št. 207/2009, uskladiti s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije.
- (25) Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, vključno na ravni strokovnjakov. Komisija mora pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti istočasno, pravočasno in ustrezno posredovanje zadevnih dokumentov Evropskemu parlamentu in Svetu.
- (26) Za zagotovitev učinkovite registracije pravnih aktov, ki zadevajo evropsko blagovno znamko kot predmet premoženja in zagotavljajo popolno preglednost registra evropskih blagovnih znamk, bi bilo treba Komisiji podeliti pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 290 Pogodbe, kar zadeva natančno opredelitev nekaterih obveznosti prijavitelja v zvezi s posebnimi blagovnimi znamkami, podrobnostmi o postopkih za vnos prenosa evropskih blagovnih znamk, oblikovanjem

in prenosom stvarne pravice, izvršbami, udeležbo v postopku insolventnosti ter odobritvijo ali prenosom dovoljenja v register in razveljavitvijo ali izbrisom ustreznih vnosov.

- (27) Glede na postopno zmanjševanje in zanemarljivo število prijav blagovne znamke Skupnosti, vloženih v osrednjih uradih za intelektualno lastnino držav članic (v nadaljnjem besedilu: uradi držav članic), bi morala biti vložitev prijave evropske blagovne znamke dovoljena le pri Agenciji.
- (28) Zaščita evropske blagovne znamke je odobrena v zvezi s posebnim blagom ali storitvami, katerih narava in število določita obseg zaščite, ki se odobri imetniku blagovne znamke. Zato je treba v Uredbi (ES) št. 207/2009 vzpostaviti pravila za označevanje in klasifikacijo blaga ter storitev in zagotoviti pravno varnost ter dobro upravljanje, in sicer z zahtevo, da prijavitelj blago in storitve, za katere se zahteva zaščita blagovne znamke, opredeli dovolj jasno in natančno, da bodo pristojni organi in gospodarski subjekti na podlagi same prijave lahko določili obseg zaščite, ki se zahteva v prijavi. Uporaba splošnih pogojev bi se morala razlagati tako, kot da vključuje le blago in storitve, ki so jasno zajete v dobrednem smislu izraza. Imetniki evropskih blagovnih znamk, ki so zaradi prejšnje prakse Agencije registrirane za celoten naslov razreda Nicejske klasifikacije, bi morali imeti možnost, da prilagodijo svoje specifikacije blaga in storitev za zagotovitev, da vsebina registra izpolnjuje zahtevan standard jasnosti in natančnosti v skladu s sodno prakso Sodišča Evropske unije.
- (29) Da se zagotovi učinkovit in uspešen sistem za vložitev prijav evropske blagovne znamke, vključno z zahtevami za priznanje prednostne pravice in prednosti starejše blagovne znamke, bi bilo treba Komisiji podeliti pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 290 Pogodbe, kar zadeva sredstva in način za vložitev prijav evropske blagovne znamke, podrobnosti glede formalnih pogojev za prijavo evropske blagovne znamke, vsebino vloge, vrsto prijavnih pristojbin in tudi informacije o postopkih za ugotavljanje vzajemnosti, zahtevo za priznavanje prednosti prejšnje prijave, razstavno prednostno pravico in prednost starejše nacionalne blagovne znamke.
- (30) Sedanji sistem poizvedb o evropskih in nacionalnih blagovnih znamkah ni niti zanesljiv niti učinkovit. Zato bi ga bilo treba nadomestiti z dostopnimi, celovitimi, hitrimi in zmogljivimi iskalniki, ki bodo v okviru sodelovanja Agencije in uradov držav članic prosto dostopni javnosti.
- (31) Da bi Agencija lahko z uporabo preglednih, temeljitih, poštenih in pravičnih postopkov učinkovito, uspešno in hitro pregledala ter registrirala prijave evropske blagovne znamke, bi bilo treba Komisiji podeliti pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 290 Pogodbe, kar zadeva določanje podrobnosti o postopkih, ki se nanašajo na preverjanje skladnosti z zahtevami glede datuma vložitve in formalnih pogojev prijave, postopke za preverjanje plačila pristojbin za razred in pregled absolutnih razlogov za zavrnitev, podrobnosti o objavi prijave, postopke za popraviljanje napak pri objavi prijav, podrobnosti o postopkih v zvezi s pripombami tretjih oseb, podrobnosti o postopku ugovora, podrobnosti o postopkih za vložitev in pregled ugovorov ter podrobnosti, ki urejajo spremembe in delitev prijave,

podrobnosti, ki se v register vpišejo pri registraciji evropske blagovne znamke, način objave registracije in vsebine ter način izdaje potrdila o registraciji.

- (32) Za zagotovitev, da se evropske blagovne znamke lahko uspešno in učinkovito podaljšajo in se določbe o spremembah in delitvi evropske blagovne znamke v praksi varno uporabljajo, ne da bi pri tem ogrozili pravno varnost, bi bilo treba Komisiji podeliti pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 290 Pogodbe, kar zadeva opredelitev načina podaljšanja registracije evropske blagovne znamke in postopke, ki urejajo spremembe in delitev evropske blagovne znamke.
- (33) Da bi se imetnik evropske blagovne znamke lahko brez težav odpovedal evropski blagovni znamki, in sicer ob spoštovanju pravic tretjih oseb, ki so vnesene v register v zvezi z navedeno blagovno znamko, da bi zagotovili, da se evropska blagovna znamka lahko uspešno in učinkovito razveljavi ali razglasi za neveljavno na podlagi preglednih, temeljitih, poštenih in pravičnih postopkov ter ob upoštevanju načel iz Uredbe, bi bilo treba Komisiji podeliti pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 290 Pogodbe, kar zadeva natančno določitev postopka, ki ureja odpoved evropske blagovne znamke, in postopka za razveljavitev ali razglasitev znamke za nično.
- (34) Da bi odbori za pritožbe lahko z uporabo preglednega, temeljitega, poštenega in pravičnega postopka, ki upošteva načela iz Uredbe (ES) št. 207/2009, uspešno, učinkovito in celovito pregledali sklepe Agencije, bi bilo treba Komisiji podeliti pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 290 Pogodbe, kar zadeva natančno opredelitev vsebine pritožbe, postopek za vložitev in obravnavo pritožbe, vsebino in obliko sklepov Odbora za pritožbe in povračilo pristojbin za pritožbo.
- (35) Kot dopolnilo obstoječim določbam o kolektivnih blagovnih znamkah Skupnosti in za odpravo sedanjega neravnovesja med nacionalnimi sistemi in sistemom evropske blagovne znamke, je treba dodati vrsto posebnih določb za zaščito evropskih certifikacijskih blagovnih znamk, ki instituciji ali organizaciji za potrjevanje omogočajo, da uporabnikom certifikacijskega sistema dovolijo uporabo znamke kot znaka za blago ali storitve, ki so v skladu z zahtevami za potrjevanje.
- (36) Da se omogoči učinkovita in uspešna uporaba evropske kolektivne in certifikacijske blagovne znamke, bi bilo treba Komisiji podeliti pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 290 Pogodbe, kar zadeva natančno opredelitev rokov za predložitev predpisov, ki urejajo uporabo navedenih znamk in njihovo vsebino.
- (37) Izkušnje, pridobljene pri uporabi sedanjega sistema blagovnih znamk Skupnosti, so razkrile možnost za izboljšanje nekaterih vidikov postopka. Zato bi bilo treba sprejeti nekatere ukrepe za poenostavitev in pospešitev postopkov, kadar je primerno, ter po potrebi okrepiti pravno varnost in predvidljivost.
- (38) Da se zagotovi neovirano, uspešno in učinkovito delovanje sistema evropske blagovne znamke, bi bilo treba Komisiji podeliti pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 290 Pogodbe, kar zadeva določitev zahtev glede oblike določb, podrobnosti o ustnih postopkih in načine pridobivanja dokazov, načine obveščanja,

postopek za obveščanje o izgubi pravic, komunikacijska sredstva in oblike, ki jih uporabljajo stranke v postopku, pravila, ki urejajo izračun in trajanje rokov, postopke za razveljavitev odločb ali izbris vpisa v register in popravek očitnih napak v odločbah in napake Agencije, načine prekinitve postopkov in postopke o porazdelitvi in določitvi stroškov, podrobnosti, ki jih je treba vpisati v register, podrobnosti o inšpekcijskem pregledu in vodenju spisov, načine objave v biltenu za evropske blagovne znamke in Uradnem listu Agencije, načine upravnega sodelovanja Agencije in organov držav članic ter podrobnosti o zastopanju pred Agencijo.

- (39) Zaradi pravne varnosti in večje preglednosti je primerno jasno opredeliti vse naloge Agencije, vključno s tistimi, ki niso povezane z upravljanjem sistema blagovne znamke Unije.
- (40) S ciljem spodbujanja približevanja praks in razvijanja skupnih orodij je treba vzpostaviti ustrezen okvir za sodelovanje Agencije in uradov držav članic, jasno opredelitev področij sodelovanja in pooblastilo Agenciji, da usklajuje ustrezne skupne projekte v interesu Unije, ter za financiranje navedenih skupnih projektov z nepovratnimi sredstvi, in sicer do najvišjega zneska. Navedene dejavnosti sodelovanja bi moral koristiti podjetjem, ki v Evropi uporabljajo sisteme blagovnih znamk. Uporabnikom sistema Unije iz te uredbe bi morali skupni projekti, zlasti zbirke podatkov za namene poizvedb in posvetovanja, zagotavljati dodatna, vključujoča, učinkovita in brezplačna orodja za izpolnjevanje posebnih zahtev, ki nastajajo zaradi enotnega značaja evropske blagovne znamke.
- (41) Nekatera načela glede upravljanja Agencije bi bilo treba prilagoditi skupnemu pristopu o decentraliziranih agencijah EU, ki so ga julija 2012 sprejeli Evropski parlament, Svet in Komisija.
- (42) Zaradi večje pravne varnosti in preglednosti je treba posodobiti nekatere določbe, ki zadevajo organizacijo in delovanje Agencije.
- (43) Za dobro finančno poslovanje bi se bilo treba izogniti kopičenju znatnega proračunskega presežka. To ne vpliva na ohranitev finančne rezerve Agencije, ki pokriva enoletne operativne izdatke in tako zagotavlja nadaljnje izvajanje dejavnosti in izpolnjevanje nalog.
- (44) Da se omogoči uspešna in učinkovita konverzija prijave ali registracije evropske blagovne znamke v prijavo nacionalne blagovne znamke, pri čemer se zagotovi temeljit pregled ustreznih zahtev, bi bilo treba Komisiji podeliti pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 290 Pogodbe, kar zadeva natančno opredelitev formalnih pogojev, ki jih mora izpolnjevati zahteva za konverzijo, ter natančne informacije o pregledu in objavi.
- (45) Da se zagotovijo učinkovita in uspešna metoda reševanja sporov, skladnost z jezikovno ureditvijo iz Uredbe (ES) št. 207/2009, hitro sprejemanje odločb v enostavnih zadevah ter učinkovita in uspešna organizacija odborov za pritožbe, ustrežna in realistična raven pristojbin, ki jih zaračuna Agencija, ob hkratnem upoštevanju proračunskih načel iz Uredbe (ES) št. 207/2009, bi bilo treba Komisiji podeliti pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 290 Pogodbe, kar zadeva podrobnosti o jezikih, ki se uporabljajo pred Agencijo, primere, v katerih bi

en sam član sprejel odločbe o ugovoru in izbrisu, podrobnosti o organizaciji odborov za pritožbe, zneske pristojbin, ki se plačajo Agenciji, in podrobnosti v zvezi s plačilom.

- (46) Da bi zagotovili uspešno in učinkovito registracijo mednarodnih blagovnih znamk v skladu z določbami Protokola k Madridskemu sporazumu o mednarodnem registriranju znamk, bi bilo treba Komisiji podeliti pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 290 Pogodbe, kar zadeva natančno opredelitev postopkov, ki zadevajo mednarodno registracijo blagovnih znamk.
- (47) Uredbo (ES) št. 207/2009 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (ES) št. 207/2009 se spremeni:

- (1) V naslovu se izraz „blagovna znamka Skupnosti“ nadomesti z izrazom „evropska blagovna znamka“;
- (2) V Uredbi se izraz „blagovna znamka Skupnosti“ nadomesti z izrazom „evropska blagovna znamka“, izvedejo pa se tudi vse potrebne slovnične spremembe;
- (3) V Uredbi se izraz „sodišče za blagovne znamke Skupnosti“ nadomesti z izrazom „sodišče za evropske blagovne znamke“, izvedejo pa se tudi vse potrebne slovnične spremembe;
- (4) V Uredbi se izraze „kolektivna blagovna znamka Skupnosti“ nadomesti z izrazom „evropska kolektivna blagovna znamka“, izvedejo pa se tudi vse potrebne slovnične spremembe;
- (5) V Uredbi, razen v primerih iz točk (2), (3) in (4), se izrazi „Skupnost“, „Evropska skupnost“ in „Evropske skupnosti“ nadomestijo z izrazom „Unija“, izvedejo pa se tudi vse potrebne slovnične spremembe;
- (6) V Uredbi se izraz „Urad“, če zadeva Urad za usklajevanje na notranjem trgu (blagovne znamke in modeli) iz člena 2 Uredbe, nadomesti z izrazom „Agencija“, izvedejo pa se tudi vse potrebne slovnične spremembe;
- (7) V Uredbi se izraz „predstojnik“ nadomesti z izrazom „izvršni direktor“, izvedejo pa se tudi vse potrebne slovnične spremembe;
- (8) Člen 2 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 2 **Agencija**

1. Ustanovi se Agencija za blagovne znamke in modele Evropske unije, v nadaljnjem besedilu: Agencija.

2. Vsa sklicevanja v zakonodaji Unije na Urad za usklajevanje na notranjem trgu (blagovne znamke in modeli) se razlagajo kot sklicevanja na Agencijo.“;

(9) Člen 4 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 4

Znaki, ki lahko sestavljajo evropsko blagovno znamko

Evropska blagovna znamka je lahko sestavljena iz kakršnih koli znakov, zlasti besed, vključno z osebnimi imeni, modeli, črkami, števili, barvami, obliko blaga ali njegove embalaže ali zvoki, če se s pomočjo teh znakov

(a) blago ali storitve nekega podjetja lahko razlikujejo od blaga ali storitev drugih podjetij;

(b) so ti znaki prikazani tako, da lahko pristojni organi in javnost ugotovijo natančen predmet zaščite, ki je podeljena njenemu imetniku.“;

(10) Člen 7 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se točki (j) in (k) nadomestita z naslednjim:

„(j) znamke, ki so izključene iz registracije in se ne uporabljajo več v skladu z zakonodajo Unije ali mednarodnimi sporazumi, katerih pogodbenica je Unija, ob zagotavljanju zaščite označb porekla in geografskih označb;

(k) znamke, ki so izključene iz registracije v skladu z zakonodajo Unije ali mednarodnimi sporazumi, katerih pogodbenica je Unija, ob zagotavljanju zaščite tradicionalnih izrazov za vina in zajamčenih tradicionalnih posebnosti;

(l) znamke, ki vsebujejo ali so sestavljene iz prejšnjega poimenovanja sorte, registriranega v skladu Uredbo Sveta (ES) št. 2100/94 z dne 27. julija 1994 o žlahtniteljskih pravicah, kar zadeva isto vrsto proizvoda.“;

(b) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Odstavek 1 se uporablja ne glede na to, da razlogi proti registraciji obstajajo:

(a) le v delu Unije;

(b) le tam, kjer je blagovna znamka v tujem jeziku ali pisavi prevedena ali prepisana v katero koli pisavo ali uradni jezik države članice.“;

(11) Člen 8 se spremeni:

(a) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Ob ugovarjanju imetnika blagovne znamke se blagovna znamka ne registrira:

(a) če posrednik ali zastopnik imetnika blagovne znamke zahteva njeno registracijo v lastnem imenu brez imetnikovega soglasja, razen če posrednik ali zastopnik svoje ravnanje upraviči;

(b) če bi se blagovna znamka lahko zamenjala s prejšnjo blagovno znamko, ki je zaščitenjena zunaj Unije, če se na dan prijave prejšnja blagovna znamka še dejansko uporablja in je prijavitelj deloval v slabi veri.“;

(b) v odstavku 4 se uvodni stavek nadomesti z naslednjim:

„4. Ob ugovarjanju imetnika neregistrirane blagovne znamke ali drugega znaka, ki se uporablja v gospodarskem prometu in ki je več kot zgolj lokalnega pomena, se prijavljena blagovna znamka ne registrira, če v skladu z zakonodajo Unije, ki določa zaščito označb porekla in geografskih označb, ali pravom države članice, ki ta znak ureja,“;

(c) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Ob ugovarjanju imetnika prejšnje registrirane blagovne znamke v smislu odstavka 2 prijavljena blagovna znamka ne bo registrirana, če je enaka ali podobna prejšnji blagovni znamki, ne glede na to, ali so blago ali storitve, za katere se prijavlja, enake, podobne ali niso podobne tistim, za katere je registrirana prejšnja blagovna znamka, če prejšnja evropska blagovna znamka uživa ugled v Uniji in če ima prejšnja nacionalna blagovna znamka ugled v zadevni državi članici, in če bi uporaba prijavljene blagovne znamke brez upravičenega razloga izkoristila ali oškodovala razlikovalni značaj ali ugled prejšnje blagovne znamke.“;

(12) Člen 9 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 9

Pravice iz evropske blagovne znamke

1. Registracija evropske blagovne znamke daje imetniku izključne pravice.

2. Brez poseganja v pravice imetnikov, ki so jih pridobili pred datumom vložitve ali datumom prednostne pravice za evropsko blagovno znamko, ima imetnik evropske blagovne znamke pravico preprečiti vsem tretjim osebam, ki nimajo njegovega soglasja, da v gospodarskem prometu uporabljajo kateri koli znak v zvezi z blagom ali storitvami, če:

(a) je znak enak evropski blagovni znamki v zvezi z blagom ali storitvami, enakih tistim, za katere je evropska blagovna znamka registrirana, in če takšna uporaba vpliva ali bi lahko vplivala na nalogo evropske blagovne znamke, da potrošnikom zagotavlja podatke o poreklu blaga ali storitev;

(b) je znak enak ali podoben evropski blagovni znamki in se uporablja za blago ali storitve, ki so enake ali podobne blagu ali storitvam, za katere je evropska blagovna znamka registrirana, če obstaja verjetnost negotovosti v javnosti; verjetnost negotovosti vključuje verjetnost povezovanja znaka in blagovne znamke;

- (c) je znak enak ali podoben evropski blagovni znamki, ne glede na to, ali se uporablja v zvezi z blagom ali storitvami, ki so enake ali podobne tistim, za katere je evropska blagovna znamka registrirana, če imajo te ugled v Uniji in če bi uporaba navedenega znaka brez upravičenega razloga izkoristila ali oškodovala razlikovalni značaj ali ugled evropske blagovne znamke.

3. V skladu z odstavkom 2 je med drugim lahko zlasti prepovedano:

- (a) opremljanje blaga ali njegove embalaže z znakom;
- (b) ponujanje blaga, njegovo dajanje na trg ali skladiščenje za te namene pod tem znakom, ali ponujanje ali opravljanje storitev pod tem znakom;
- (c) uvoz ali izvoz blaga pod tem znakom;
- (d) uporaba znaka kot trgovsko ime ali ime podjetja ali kot del trgovskega imena ali imena podjetja;
- (e) uporaba znaka na poslovni dokumentaciji in v oglaševanju;
- (f) uporaba znaka v primerjalnem oglaševanju na način, ki je v nasprotju z Direktivo 2006/114/ES.

4. Imetnik evropske blagovne znamke ima pravico preprečiti uvoz blaga iz odstavka 3(c), če samo pošiljatelj blaga deluje za komercialne namene.

5. Imetnik evropske blagovne znamke ima pravico, da tretjim osebam prepreči vnos blaga v okviru trgovinske dejavnosti na carinsko območje Unije, ne da bi bilo tam sproščeno v prost promet, če takšno blago, vključno z embalažo, prihaja iz tretjih držav in ima brez dovoljenja nameščeno blagovno znamko, ki je enaka kot evropska blagovna znamka, registrirana za takšno blago, ali ki je bistveno ni mogoče razlikovati od navedene blagovne znamke.

(13) Vstavita se člen 9a in člen 9b:

„Člen 9a

Kršitev pravic imetnika z uporabo opreme, embalaže ali drugega sredstva

Če je verjetno, da se bo oprema, embalaža ali drugo sredstvo, kamor je znamka nameščena, uporabilo za blago ali storitve in bi uporaba v zvezi s tem blagom ali storitvami pomenila kršitev pravic imetnika v skladu s členom 9(2) in (3), ima imetnik evropske blagovne znamke pravico preprečiti:

- (a) namestitev v gospodarskem prometu znaka, ki je enak ali podoben evropski blagovni znamki, na opremo, embalažo ali drugo sredstvo, kamor se znamka lahko namesti;
- (b) ponujanje ali dajanje na trg ali skladiščenje za navedene namene ali uvoz ali izvoz opreme, embalaže ali drugega sredstva, kamor se znamka namesti.

Člen 9b

Datum prevladujočih pravic nasproti tretjim osebam

1. Pravice, ki jih daje evropska blagovna znamka, učinkujejo zoper tretje osebe od datuma objave registracije blagovne znamke.
2. Ustrezno nadomestilo se lahko zahteva za dejanja, ki se zgodijo po datumu objave prijave evropske blagovne znamke, ki bi bile po objavi registracije blagovne znamke na podlagi tega prepovedane.
3. Sodišče, ki mu je zadeva dodeljena, ne sme meritorno odločati o zadevi, dokler registracija ni objavljena.“;

(14) Člen 12 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 12

Omejitev pravic iz evropske blagovne znamke

1. Evropska blagovna znamka imetniku ne daje pravice, da tretji osebi v gospodarskem prometu prepreči uporabo:
 - (a) svojega imena ali naslova;
 - (b) znakov ali označb, ki se ne razlikujejo ali ki zadevajo vrsto, kakovost, količino, namen, vrednost, geografski izvor, čas proizvodnje blaga ali opravljanja storitve ali druge značilnosti blaga ali storitev;
 - (c) blagovne znamke za namene identifikacije ali nanašanja na blago ali storitve, kot da bi bilo to blago ali storitve od imetnika blagovne znamke, še zlasti če je uporaba blagovne znamke potrebna za določitev namena izdelka ali storitve, zlasti kot dodatkov ali nadomestnih delov.

Prvi pododstavek se uporablja samo, če je uporaba s strani tretje osebe v skladu z dobrimi poslovnimi običaji v industrijskih in trgovinskih zadevah.

2. Uporaba s strani tretje osebe se šteje, da ni v skladu z dobrimi poslovnimi običaji, zlasti v naslednjih primerih:
 - (a) če daje vtis, da obstaja gospodarska povezava med tretjo osebo in imetnikom blagovne znamke;
 - (b) če brez upravičenega razloga izkorišča ali oškoduje razlikovalni značaj ali ugled blagovne znamke.“;

(15) V členu 13(1) se izraz „Skupnosti“ nadomesti z izrazom „Evropskega gospodarskega prostora.“;

(16) Vstavi se člen 13a:

„Člen 13a

Pravica imetnika pozneje registrirane blagovne znamke glede posega kot obramba v postopkih za ugotavljanje kršitev

1. V postopkih za ugotavljanje kršitev imetnik evropske blagovne znamke ni upravičen, da prepreči uporabo pozneje registrirane evropske blagovne znamke, če se ta ne razglasi za nično v skladu s členi 53(3) in (4), 54(1) in (2) ter 57(2).

2. V postopkih za ugotavljanje kršitev imetnik evropske blagovne znamke ni upravičen, da prepreči uporabo pozneje registrirane nacionalne blagovne znamke, če se ta ne razglasi za nično v skladu s členi 8, 9(1) in (2) ter 48(3) Direktive [xxx].

3. Če imetnik evropske blagovne znamke ni upravičen, da v skladu z odstavkoma 1 ali 2 prepreči uporabo pozneje registrirane blagovne znamke, imetnik navedene znamke ni upravičen, da prepreči uporabo navedene prejšnje evropske blagovne znamke v postopku za ugotavljanje kršitev.“;

(17) V členu 15(1) se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Uporaba v pomenu odstavka 1 pomeni:

(a) uporabo evropske blagovne znamke v obliki, ki se glede na obliko, v kateri je bila registrirana, razlikuje v elementih, ki ne spreminjajo razlikovalnega značaja blagovne znamke, ne glede na to, ali je blagovna znamka v obliki, kot se uporablja, tudi registrirana ali ne;

(b) namestitev evropske blagovne znamke na blago ali njegovo embalažo v Uniji, izključno za potrebe izvoza.“;

(18) V členu 16(1) se uvodni stavek nadomesti z naslednjim:

„1. Razen če je v členih 17 do 24 drugače določeno, se evropska blagovna znamka kot predmet premoženja obravnava v celoti in za celotno območje Unije kot nacionalna blagovna znamka, registrirana v državi članici, v kateri po registru evropskih blagovnih znamk (v nadaljnjem besedilu: register):“;

(19) V členu 17 se črta odstavek 4;

(20) Člen 18 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 18

Prenos blagovne znamke, registrirane v imenu posrednika

1. Če je evropska blagovna znamka registrirana v imenu posrednika ali zastopnika osebe, ki je imetnik navedene blagovne znamke, brez imetnikovega dovoljenja, ima slednji pravico, da zahteva prenos evropske blagovne znamke v svojo korist, razen če tak posrednik ali zastopnik upraviči svoje ravnanje.

2. Imetnik lahko zahtevo za prenos v skladu z odstavkom 1 predloži:

(a) Agenciji, namesto zahteve za razglasitev ničnosti iz člena 53(1)(b);

(b) sodišču za evropsko blagovno znamko, kot je določeno v členu 95, namesto nasprotne tožbe na ugotovitev ničnosti na podlagi člena 100(1).“;

(21) Člen 19 se spremeni:

(a) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Na prijavo ene od strank se pravice iz odstavka 1 ali prenos navedenih pravic vpiše v register in objavi.“;

(b) doda se odstavek 3:

„3. Vpis v register, izveden v skladu z odstavkom 2, se izbriše ali spremeni na zahtevo ene od strank.“;

(22) V členu 20 se doda naslednji odstavek 4:

„4. Vpis v register, izveden v skladu z odstavkom 3, se izbriše ali spremeni na zahtevo ene od strank.“;

(23) V členu 22 se doda naslednji odstavek 6:

„6. Vpis v register, izveden v skladu z odstavkom 5, se izbriše ali spremeni na zahtevo ene od strank.“;

(24) V Prilogi II se vstavi naslednji oddelek 5:

„ODDELEK 5

Prenos pooblastila

Člen 24a

Prenos pooblastila

Na Komisijo se v skladu s členom 163 prenese pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov, s katerimi se določijo:

- (a) obveznost prijavitelja, da zagotovi prevod ali prepis v jezik prijave, kot je navedeno v členu 7(2)(b);
- (b) postopek za vpis prenosa v register v skladu s členom 17(5);
- (c) postopek za vnos nastanka ali prenosa stvarne pravice v register v skladu s členom 19(2);
- (d) postopek za vpis izvršbe v register v skladu s členom 20(3);
- (e) postopek za vpis udeležbe v postopku insolventnosti v register v skladu s členom 21(3);
- (f) postopek za vnos podelitve ali prenosa licence v register v skladu s členom 22(5);
- (g) postopek za izbris ali spremembo vpisa stvarne pravice, izvršbe ali licence v registru v skladu s členi 19(3), 20(4) oziroma 22(6).“;

(25) Člen 25 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 25

Vložitev prijav

Prijava evropske blagovne znamke se vloži pri Agenciji.“;

(26) Člen 26 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se točka (d) nadomesti z naslednjim:

„(d) prikaz znamke, ki izpolnjuje zahteve iz člena 4(b).“;

(b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Poleg zahtev iz odstavkov 1 in 2 je prijava evropske blagovne znamke skladna s formalnimi pogoji, določenimi v skladu s členom 35a(b). Če navedeni pogoji omogočajo elektronsko predstavitev blagovne znamke, lahko izvršni direktor Agencije določi oblike in največjo velikost takšne elektronske datoteke.“;

(27) Člen 27 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 27

Datum vložitve

Datum vložitve prijave evropske blagovne znamke je datum, na katerega je prijavitelj pri Agenciji vložil dokumente, ki vsebujejo informacije iz člena 26(1), pri čemer je treba plačati prijavno pristojbino, za katero je bil plačilni nalog izdan najpozneje na ta datum.“;

(28) Člen 28 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 28

Določitev in klasifikacija blaga in storitev

1. Blago in storitve, za katere se zahteva registracija, se razvrstijo v skladu s sistemom klasifikacije iz Nicejskega aranžmaja o mednarodni klasifikaciji proizvodov in storitev zaradi registracije znamk z dne 15. junija 1957 (v nadaljnjem besedilu: Nicejska klasifikacija).

2. Prijavitelj dovolj jasno in natančno opredeli blago in storitve, katerih blagovno znamko želi zaščititi, da lahko pristojni organi in gospodarski subjekti le na tej podlagi določijo obseg želene zaščite. Seznam blaga in storitev omogoča, da se vsaka enota razvrsti le v en razred Nicejske klasifikacije.

3. Za namene odstavka 2 se uporabljajo splošne označbe, vključene v naslove razreda Nicejske klasifikacije, ali drugi splošni izrazi, če so skladni s predpisanimi standardi jasnosti in natančnosti.

4. Agencija zavrne prijavo v zvezi z označbami ali izrazi, ki so nejasni ali netočni, če prijavitelj v roku, ki ga je določila Agencija, ne predlaga sprejemljivega besedila.

5. Uporaba splošnih pogojev, vključno s splošnimi označbami iz naslovov razreda Nicejske klasifikacije, se razlaga tako, da vključuje vse blago ali storitve, jasno zajete v dobesednem smislu označbe ali izraza. Uporaba takih izrazov ali označb se ne razlaga tako, da zajema zahtevo za blago ali storitve, ki jih ni mogoče tako razumeti.

6. Kadar prijavitelj zahteva registracijo za več kot en razred, se blago in storitve razvrstijo glede na razrede Nicejske klasifikacije, pri čemer je pred vsako skupino navedena številka razreda, v katerega spada navedena skupina blaga ali storitev, in je predstavljena po vrstnem redu razredov.

7. Klasifikacija blaga in storitev se uporablja izključno v upravne namene. Blago in storitve se ne štejejo kot podobni, ker so v istem razredu Nicejske klasifikacije, ter blago in storitve se ne štejejo kot različni, ker so v različnih razredih Nicejske klasifikacije.

8. Imetniki evropskih blagovnih znamk, prijavljenih pred 22. junijem 2012, ki so registrirane samo za celoten naslov razreda Nicejske klasifikacije, lahko izjavijo, da je bil njihov namen na dan vložitve prijave zahtevati zaščito za blago ali storitev, ki presegajo tiste, ki so zajete v dobesednem smislu naslova navedenega razreda, če je tako označeno blago ali storitve vključeno v abecedni seznam za navedeni razred Nicejske klasifikacije v veljavi na dan vložitve.

Izjava se pri Agenciji vloži v štirih mesecih od začetka veljavnosti te uredbe ter jasno, natančno in podrobno navaja blago in storitve, razen tistih, ki so jasno zajete v dobesednem smislu označb iz naslova razreda, prvotno zajete z namenom imetnika. Agencija sprejme ustrezne ukrepe za spremembo registra. Ta možnost ne posega v uporabo členov 15, 42(2), 51(1)(a) in 57(2).

Evropske blagovne znamke, za katere v roku iz drugega pododstavka ni predložena nobena izjava, se štejejo, kot da od izteka navedenega roka veljajo samo za blago ali storitve, ki so jasno zajete v dobesednem smislu označb, vključenih v naslov ustreznega razreda.“;

(29) V členu 29(5) se doda naslednji stavek:

„Če je potrebno, izvršni direktor Agencije od Komisija zahteva, da preveri, ali država članica v smislu prvega stavka priznava navedeno vzajemno obravnavanje.“;

(30) Člen 30 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 30

Zahteva za priznanje prednostne pravice

1. Zahteve za priznanje prednostne pravice se vložijo skupaj s prijavo evropske blagovne znamke in vključujejo datum, številko in državo prejšnje prijave.

2. Izvršni direktor Agencije lahko določi, da dodatne informacije in dokumentacija prijavitelja, ki podpirajo zahtevo za priznanje prednostne pravice, lahko obsegajo manj, kot je potrebno v skladu s pravili iz člena 35a(d), če lahko Agencija te informacije dobi drugje.“;

- (31) Člen 33 se spremeni:
- (a) odstavku 1 se doda naslednji stavek:
„Zahteva za priznanje prednostne pravice se vloži skupaj s prijavo evropske blagovne znamke.“;
 - (b) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:
„2. Prijavitelj, ki v skladu z odstavkom 1 zahteva priznanje prednostne pravice, predloži dokazila o prikazu blaga ali storitev, za katere je znamka prijavljena.“;
- (32) Člen 34(3) se nadomesti z naslednjim:
- „3. Prednost, ki se zahteva za starejšo evropsko blagovno znamko, zapade, če je bila prejšnja starejša blagovna znamka, za katero se je prednost zahtevala, nična ali razveljavljena. Kadar je starejša blagovna znamka razglašena za neveljavno, prednost starejše zapade, če je za neveljavno razglašena pred datumom vložitve ali datumom prednostne pravice evropske blagovne znamke.“;
- (33) V Prilogi III se vstavi naslednji oddelek 5:
- „ODDELEK 5**
Prenos pooblastila
- Člen 35
Prenos pooblastila
- Na Komisijo se v skladu s členom 163 prenese pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov, s katerimi se določijo:
- (a) sredstva in način vložitve prijave evropske blagovne znamke pri Agenciji v skladu s členom 25;
 - (b) podrobnosti glede vsebine prijave evropske blagovne znamke iz člena 26(1), vrsta pristojbin, ki se plačajo za prijavo iz člena 26(2), vključno s številom razredov blaga in storitev, ki jih zajemajo navedene pristojbine, in formalni pogoji za prijavo iz člena 26(3);
 - (c) postopki za ugotavljanje vzajemnosti v skladu s členom 29(5);
 - (d) postopek in pravila o informacijah ter dokumentaciji zahteve za priznanje prednostne pravice na podlagi prejšnje prijave v skladu s členom 30;
 - (e) postopek in pravila o dokazilih glede zahteve za priznanje razstavne prednostne pravice v skladu s členom 33(1);
 - (f) postopek za predložitev zahteve za priznanje prednosti starejše nacionalne blagovne znamke v skladu s členom 34(1) in členom 35(1).“;
- (34) V členu 36(1) se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) ali prijava evropske blagovne znamke ustreza zahtevam, določenim v tej uredbi, in formalnim pogojem iz člena 26(3);“;

(35) V členu 37 se črta odstavek 2;

(36) V naslovu IV se oddelek 2 črta;

(37) Člen 39 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Če so izpolnjeni pogoji, ki jih mora prijava evropske blagovne znamke izpolnjevati, se prijava objavi za namene člena 42, če ni bila zavrnjena v skladu s členom 37. Objava prijave ne posega v informacije, ki so javnosti že na voljo kako drugače v skladu s to uredbo ali na podlagi delegiranih aktov, sprejetih v skladu s to uredbo.“;

(b) doda se odstavek 3:

„3. Agencija v objavi prijave popravi kakršne koli napake.“;

(38) Člen 40 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 40

Pripombe tretjih oseb

1. Vsaka fizična ali pravna oseba in vsaka skupina ali telo, ki predstavlja izdelovalce, proizvajalce, izvajalce storitev, trgovce ali potrošnike, lahko Agenciji sporoči pisne pripombe, v katerih navede razloge, zaradi katerih se blagovna znamka v skladu s členoma 5 in 7 po uradni dolžnosti ne registrira.

Te osebe niso stranke v postopku pred Agencijo.

2. Pripombe tretjih oseb se predložijo pred koncem obdobja za ugovor ali, če je bil ugovor zoper blagovno znamko že vložen, pred sprejetjem dokončne odločbe o ugovoru.

3. Predložitev iz odstavka 1 ne posega v pravico Agencije, da ponovno pregleda absolutne razloge na lastno pobudo, in sicer kadarkoli pred registracijo ter kadar je ustrezno.

4. Pripombe iz odstavka 1 se posredujejo prijavitelju, ki lahko nanje odgovori.“;

(39) Člen 41(3) se nadomesti z naslednjim:

„3. Ugovor je v pisni obliki in navaja razloge. Ugovor se šteje za pravilno vloženega šele po plačilu pristojbine za ugovor.

4. V roku, ki ga določi Agencija, lahko vlagatelj ugovora v podporo svoji zadevi predloži dejstva, dokaze in navedbe.“;

(40) V členu 42(2) se izrazi iz prvega stavka „v obdobju petih let pred datumom objave“ nadomestijo z izrazi „v obdobju petih let pred datumom vložitve prijave ali datumom prednostne pravice“;

(41) Člen 44 se spremeni:

(a) v odstavku 2 se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) preden Agencija ne prizna datuma vložitve iz člena 27 in med obdobjem za ugovor iz člena 41(1).“;

(b) odstavek 3 se črta.

(42) Člen 45 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 45
Registracija

1. Če prijava ustreza zahtevam te uredbe in če v roku iz člena 41(1) nihče ni vložil pisnega ugovora ali če je bil ugovor zavrjen z dokončno odločbo, se blagovna znamka registrira kot evropska blagovna znamka. Registracija se objavi.

2. Agencija izda potrdilo o registraciji. Potrdilo se lahko izda v elektronski obliki.

3. Imetnik registrirane evropske blagovne znamke ima pravico, da v zvezi z blagom in storitvami, ki jih zajema registracija, uporabi simbol, in sicer poleg blagovne znamke, ki potrjuje, da je ta v Uniji registrirana le toliko časa, dokler velja registracija. Natančno postavitev navedenega simbola določi izvršni direktor Agencije.

4. Brez imetnikovega soglasja simbola registrirane blagovne znamke ne uporablja nobena oseba, razen imetnika blagovne znamke. Imetnik blagovne znamke simbola ne sme uporabljati, preden je znamka registrirana ali po preklicu, ugotovitvi ničnosti, poteku veljavnosti ali odpovedi blagovne znamke.“;

(43) V naslovu IV se vstavi naslednji oddelek 7:

„ODDELEK 7
Prenos pooblastila

Člen 45a
Prenos pooblastila

Na Komisijo se v skladu s členom 163 prenese pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov, s katerimi se določijo:

(a) postopek za pregled skladnosti z zahtevami glede datuma vložitve iz člena 36(1)(a) in formalnimi pogoji iz člena 26(3) ter postopkom za preverjanje plačila pristojbin za razred iz člena 36(1)(c);

(b) postopek za pregled absolutnih razlogov za zavrnitev iz člena 37;

- (c) podrobnosti, ki jih vsebuje objava prijave, iz člena 39(1);
 - (d) postopek za popravljanje napak v objavah prijav evropske blagovne znamke iz člena 39(3);
 - (e) postopek za predložitev pripomb tretjih oseb iz člena 40;
 - (f) podrobnosti o postopku vložitve in pregleda ugovorov iz členov 41 in 42;
 - (g) postopki, ki urejajo spremembo prijave v skladu s členom 43(2) in delitev prijave v skladu s členom 44;
 - (h) podrobnosti, ki jih je treba vnesti v register pri registraciji evropske blagovne znamke, in način objave registracije iz člena 45(1), vsebina in način izdaje potrdila o registraciji iz člena 45(2).“;
- (44) V členu 49 se črta odstavek 3;
- (45) Vstavi se člen 49a:

„Člen 49a

Prenos pooblastila

Na Komisijo se v skladu s členom 163 prenese pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov, s katerimi se določijo:

- (a) vrste postopkov za podaljšanje evropske blagovne znamke v skladu s členom 47, vključno z vrsto pristojbin, ki jih je treba plačati;
 - (b) postopek, ki ureja spremembo registracije evropske blagovne znamke iz člena 48(2);
 - (c) postopek, ki ureja delitev evropske blagovne znamke iz člena 49.“;
- (46) V členu 50 se odstavka 2 in 3 nadomestita z naslednjim:

„2. Odpoved Agenciji pisno prijavi imetnik blagovne znamke. Učinkovati začne, ko se vpiše v register. Veljavnost odpovedi evropske blagovne znamke, ki je bila Agenciji prijavljena po vložitvi zahteve za razveljavitev navedene blagovne znamke v skladu s členom 56(1), je odvisna od končne zavrnitve ali umika zahteve za razveljavitev.“;

„3. Odpoved se vpiše le s privoljenjem imetnika pravice, vpisanega v register. Če je licenca registrirana, se odpoved v register vpiše le, če imetnik blagovne znamke dokaže, da je pridobitelja licence obvestil o svoji nameri o odpovedi; ta vpis se opravi ob izteku obdobja, določenega v skladu s členom 57a(a).“;

- (47) V členu 53(1) se doda naslednji pododstavek:

„Pogoji iz točk (a), (b) in (c) prvega pododstavka so izpolnjeni na datum vložitve prijave ali datum prednostne pravice evropske blagovne znamke.“;

(48) V členu 54(1) in (2) se izraz „ali do ugovarjanja uporabi poznejše blagovne znamke“ črta;

(49) Člen 56 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se točka (c) „po pravu zadevne države članice“ nadomesti z „v skladu s pravom Unije ali pravom zadevnih držav članic“;

(b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Zahteva za razveljavitev ali ugotovitev ničnosti ni dopustna, če je bila zahteva na podlagi istega predmeta in pravnega temelja, ki je vključevala iste stranke, že obravnavana s strani Agencije ali sodišča za evropske blagovne znamke, kot je navedeno v členu 95, ter je odločba Agencije ali navedenega sodišča postala pravnomočna.“;

(50) V členu 57(2) se v drugem stavku izrazi, „objave prijave blagovne znamke Skupnosti“ nadomesti z „vložitev prijave ali na datum prednostne pravice evropske blagovne znamke“;

(51) V Prilogi VI se vstavi naslednji oddelek 6:

„ODDELEK 6

Prenos pooblastila

Člen 57a

Prenos pooblastila

Na Komisijo se v skladu s členom 163 prenese pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov, s katerimi se določijo:

(a) postopek odpovedi evropske blagovne znamke iz člena 50, vključno z obdobjem iz odstavka 3 navedenega člena;

(b) postopki, ki urejajo razveljavitev in ničnost evropske blagovne znamke iz členov 56 in 57.“;

(52) Člen 58(1) se nadomesti z naslednjim:

„1. Pritožba se lahko vloži zoper odločbe katerega koli organa Agencije, pristojnega za odločanje in navedenega v točkah (a) do (d) člena 130. Tako rok za pritožbo iz člena 60 kot rok za vložitev pritožbe zadržita izvršitev.“;

(53) Člen 62 se črta;

(54) Člen 64(3) se nadomesti z naslednjim:

„3. Odločbe odborov za pritožbe učinkujejo le od dne, ko poteče rok iz člena 65(5), ali, če je bila v tem obdobju vložena tožba pri Splošnem sodišču, od dne ko je bila ta tožba zavržena ali je bila pri Sodišču vložena pritožba zoper odločbo Splošnega sodišča.“;

- (55) Člen 65 se spremeni:
- (a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:
„1. Proti odločbam odborov za pritožbe glede pritožb se lahko vloži tožba pri Splošnem sodišču.“;
 - (b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:
„3. Splošno sodišče je pristojno, da razveljavi ali spremeni sporno odločbo.“;
 - (c) odstavka 5 in 6 se nadomestita z naslednjim:
„5. Tožba se pri Splošnem sodišču vloži v dveh mesecih po datumu obvestila o odločbi odbora za pritožbe.
6. Agencija stori vse potrebno, da izvrši sodbo Splošnega sodišča ali sodbo Sodišča, v primeru pritožbe zoper navedeno sodbo.“;
- (56) Vstavi se člen 65a:
- „Člen 65a
Prenos pooblastila
- Na Komisijo se v skladu s členom 163 prenese pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov, s katerimi se določijo:
- (a) vsebina obvestila o pritožbi iz člena 60 in postopek za vložitev in pregled pritožbe;
 - (b) vsebina in oblika odločb odbora za pritožbe iz člena 64;
 - (c) povračilo pristojbin za pritožbo iz člena 60.“;
- (57) Naslov naslova VIII se nadomesti z naslednjim:
- „POSEBNE DOLOČBE O EVROPSKIH KOLEKTIVNIH IN CERTIFIKACIJSKIH BLAGOVNIH ZNAMKAH“;**
- (58) Med naslov VIII in člen 66 se vstavi naslednji naslov:
- „ODDELEK 1
Evropske kolektivne blagovne znamke“;
- (59) Člen 66(3) se nadomesti z naslednjim:
- „3. Naslovi I do VII in IX do XIV se uporabljajo za evropske kolektivne blagovne znamke, če ta oddelek ne določa drugače.“;
- (60) V členu 67(1) se izraz „v določenem roku“ nadomesti z izrazom „v roku, predpisanem v skladu s členom 74a,“;

(61) člen 69 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 69

Pripombe tretjih oseb

Če se Agenciji v skladu s členom 40 predložijo pisne pripombe glede evropske kolektivne blagovne znamke, navedene pripombe lahko temeljijo tudi na posebnih razlogih, na podlagi katerih se prijava evropske kolektivne blagovne znamke zavrne v skladu s členom 68.“;

(62) Vstavi se člen 74a:

„Člen 74a

Prenos pooblastila

Komisija je pooblaščenca za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 163, kar zadeva natančno določitev roka iz člena 67(1) za predložitev pravilnika Agenciji, ki ureja uporabo evropske kolektivne blagovne znamke, in vsebino navedenega pravilnika, kot je določena v členu 67(2).“;

(63) V Prilogi VIII se doda naslednji oddelek 2:

„ODDELEK 2

Evropske certifikacijske blagovne znamke

Člen 74b

Evropske certifikacijske blagovne znamke

1. Evropska certifikacijska blagovna znamka je evropska blagovna znamka, ki se tako imenuje, ko se uporablja za in razlikuje blago ali storitve, ki jih je imetnik blagovne znamke certificiral v zvezi z geografskim poreklom, materialom, načinom proizvodnje blaga ali opravljanjem storitev, kakovostjo, natančnostjo ali drugimi značilnostmi, ki se razlikujejo od blaga in storitev, ki niso tako certificirani.

2. Vsaka pravna oseba, vključno z ustanovami, organi in telesi, ki jih ureja javno pravo, lahko prijavi evropsko certifikacijsko blagovno znamko, če:

- (a) pravna oseba ne opravlja dejavnosti, ki vključujejo dobavo iste vrste blaga ali storitev, kot je certificirano;
- (b) je pravna oseba pristojna za certificiranje blaga ali storitev, za katere bo blagovna znamka registrirana.

3. Z odstopanjem od člena 7(1)(c) so znaki in označbe, ki v gospodarskem prometu lahko označujejo geografski izvor blaga ali storitev, lahko evropske certifikacijske blagovne znamke v smislu odstavka 1. Certifikacijska blagovna znamka imetniku ne daje pravice, da tretji osebi prepreči uporabo teh znakov ali označb v gospodarskem prometu, če jih ta uporablja v skladu z dobrimi poslovnimi običaji v industrijskih in trgovinskih zadevah. Certifikacijska blagovna znamka se ne more uveljavljati nasproti tretji osebi, ki ima pravico do uporabe geografskega imena.

4. V naslovih I do VII in IX do XIV se uporabljajo evropske certifikacijske blagovne znamke, če ta oddelek ne določa drugače.

Člen 74c

Pravilnik o uporabi blagovne znamke

1. Prijavitelj evropske certifikacijske blagovne znamke predloži pravilnik, ki ureja uporabo certifikacijske blagovne znamke, in sicer v roku, predpisanem v skladu s členom 74k.

2. V pravilniku o uporabi se določijo osebe, upravičene do uporabe blagovne znamke, lastnosti, ki se potrdijo z blagovno znamko, način preverjanja navedenih lastnosti in nadzor uporabe blagovne znamke s strani organa za potrjevanje ter pogoji za uporabo blagovne znamke, vključno s sankcijami.

Člen 74d

Zavrnitev prijave

1. Poleg razlogov za zavrnitev prijave evropske blagovne znamke iz členov 36 in 37 se prijava evropske certifikacijske blagovne znamke zavrne, če ne izpolnjuje člena 74b in 74c ali če je pravilnik o uporabi v nasprotju z javnim redom ali sprejetimi moralnimi načeli.

2. Prijava evropske certifikacijske blagovne znamke se zavrne tudi, če obstaja verjetnost zavajanja javnosti glede značaja ali pomena blagovne znamke, zlasti, če bo morda razumljena kot nekaj drugega in ne kot certifikacijska blagovna znamka.

3. Prijava se ne zavrne, če prijavitelj s spremembo pravilnika o uporabi izpolni zahteve odstavkov 1 in 2.

Člen 74e

Pripombe tretjih oseb

Kadar se Agenciji v skladu s členom 40 predložijo pisne pripombe glede evropske certifikacijske blagovne znamke, navedene pripombe lahko temeljijo tudi na posebnih razlogih, na podlagi katerih se prijava evropske certifikacijske blagovne znamke zavrne v skladu s členom 74d.

Člen 74f

Sprememba pravilnika o uporabi blagovne znamke

1. Imetnik evropske certifikacijske blagovne znamke Agenciji predloži vse spremembe pravilnika o uporabi.

2. Sprememba se v register ne vpiše, če spremenjen pravilnik ne izpolnjuje zahtev člena 74c ali vsebuje enega od razlogov za zavrnitev iz člena 74d.

3. Člen 74e se uporablja za spremenjeni pravilnik o uporabi.

4. Za namene te uredbe spremembe pravilnika o uporabi začnejo veljati šele z datumom vpisa opombe o spremembi v register.

Člen 74g

Prenos

Z odstopanjem od člena 17(1) se lahko evropska certifikacijska blagovna znamka prenese le na pravno osebo, ki izpolnjuje zahteve člena 74b(2).

Člen 74h

Osebe, upravičene do vložitve tožbe zaradi kršitve pravic

1. Samo imetnik evropske certifikacijske blagovne znamke ali katera koli druga oseba, ki jo posebej pooblasti v ta namen, lahko vloži tožbo zaradi kršitve pravic.
2. Imetnik evropske certifikacijske blagovne znamke ima pravico, da zahteva nadomestilo v imenu oseb, ki so upravičene do uporabe blagovne znamke, če so zaradi neupravičene uporabe blagovne znamke utrpeli škodo.

Člen 74i

Razlogi za razveljavitev

Poleg razlogov za razveljavitev iz člena 51 se pravice imetnika evropske certifikacijske blagovne znamke razveljavijo s prijavo Agenciji ali na podlagi nasprotne tožbe v postopkih zaradi kršitev pravic, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) imetnik ne izpolnjuje več zahtev člena 74b(2);
- (b) imetnik ne sprejme razumnih ukrepov, da bi preprečil uporabo blagovne znamke na način, ki ni združljiv s pogoji uporabe, določenimi v pravilniku o uporabi ali v njegovih spremembah, ki so bile po potrebi vpisane v register;
- (c) način, na katerega je imetnik blagovno znamko uporabljal, je povzročil negotovost javnosti, kot je navedeno v členu 74d(2);
- (d) sprememba pravilnika o uporabi blagovne znamke je bila navedena v registru zaradi kršitve člena 74f(2), razen če imetnik blagovne znamke z nadaljnjo spremembo pravilnika o uporabi izpolni zahteve navedenega člena.

Člen 74j

Razlogi za ničnost

Poleg razlogov za ničnost iz členov 52 in 53 se evropska certifikacijska blagovna znamka, katere registracija krši člen 74d, razglasi za nično ob prijavi Agenciji ali na podlagi nasprotne tožbe v postopkih zaradi kršitve pravic, razen če imetnik blagovne znamke s spremembo pravilnika o uporabi izpolni zahteve člena 74d.

Člen 74k

Prenos pooblastila

Komisija je pooblaščen za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 163, kar zadeva natančno določitev roka iz člena 74c(1) za predložitev pravilnika Agenciji, ki ureja uporabo evropske certifikacijske blagovne znamke, in vsebino navedenega pravilnika, kot je določena v členu 74c(2).“;

(64) Člen 75 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 75

Oblika odločb in sporočil Agencije

1. V odločbah Agencije se navedejo razlogi, na katerih temeljijo. Temeljijo le na razlogih ali dokazih, na katere so imele zadevne stranke priložnost podati pripombe.

2. Na vseh odločbah, sporočilih ali obvestilih Agencije so navedeni oddelek Agencije in imena odgovornih uradnikov. Na njih je podpis uradnikov ali pa je namesto podpisa pritrjen ali natisnjenem žig Agencije. Izvršni direktor lahko določi, da se uporabi drugačen način identifikacije oddelkov Agencije in imen pristojnih uradnikov ali identifikacije drugega kot žigov, če so odločbe, sporočila ali obvestila Agencije poslani po telefaksu ali s katerim koli drugim tehničnim komunikacijskim sredstvom.“;

(65) V členu 76(1) se doda naslednji stavek:

„V postopkih za ugotavljanje ničnosti v skladu s členom 52 Agencija svoj pregled omeji na razloge in navedbe, ki so jih podale stranke.“;

(66) V členu 78 se doda naslednji odstavek 5:

„5. Izvršni direktor Agencije določi zneske stroškov, ki jih je treba plačati, vključno s predujmi v zvezi s stroški pridobivanja dokazov iz člena 93a(b).“;

(67) Člen 79 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 79

Obveščanje

1. Agencija po uradni dolžnosti obvesti zadevne osebe o odločbah in uradnih pozivih ter o vsakem obvestilu ali drugem sporočilu, za katerega je določen rok ali o katerem morajo biti zadevne osebe obveščene po drugih določbah te uredbe ali delegiranih aktih, sprejetih v skladu s to uredbo, ali o katerih je obveščanje zahteval izvršni direktor Agencije.

2. Izvršni direktor lahko določi, katere dokumente, razen odločb, za katere velja rok za pritožbo, in uradni pozivi se vročijo s priporočenim pismom z obvestilom pošte o prispetju priporočene pošiljke.

3. Obvestilo se lahko pošlje prek elektronskih sredstev, podrobnosti pa določi izvršni direktor.

4. Če se obvestilo pošlje prek javnega obvestila, izvršni direktor določi, kako se obvestilo objavi, in določi enomesečni rok, po katerem se šteje, da je bil dokument priglašen.“;

(68) Vstavijo se naslednji členi 79a, 79b, 79c in 79d:

„Člen 79a

Obveščanje o izgubi pravic

Če Agencija ugotovi, da je zaradi te uredbe ali delegiranih aktov, sprejetih v skladu s to uredbo, ne da bi bila sprejeta kakršna koli odločba, prišlo do izgube kakršnih koli pravic, o tem obvesti zadevno osebo v skladu s členom 79. Ta oseba lahko zaprosi za odločbo glede te zadeve. Agencija tako odločbo sprejme, če se ne strinja z osebo, ki jo zahteva; v obratnem primeru Agencija spremeni svojo ugotovitev in obvesti osebo, ki zahteva odločbo.

Člen 79b

Sporočanje Agenciji

Sporočila se lahko Agenciji pošljejo prek elektronskih sredstev. Izvršni direktor določi obseg in tehnične pogoje, na podlagi katerih se navedena sporočila lahko predložijo v elektronski obliki.

Člen 79c

Roki

1. Za izračun in trajanje rokov se uporabljajo pravila, sprejeta v skladu s členom 93a(f).
2. Izvršni direktor Agencije pred začetkom vsakega koledarskega leta določi dneve, ko Agencija ne bo sprejemala dokumentov ali se navadna pošta ne dostavlja na zadevnem območju, na katerem se Agencija nahaja.
3. Izvršni direktor določi trajanje obdobja prekinitve v primeru splošne prekinitve dostave pošte v državi članici, v kateri se Agencija nahaja, ali v primeru dejanskih prekinitvev povezave Agencije s sprejetimi elektronskimi komunikacijskimi sredstvi.
4. Če izjemen pojav, na primer naravna nesreča ali stavka, prizadene ali moti pravilno sporočanje strank v postopkih pred Agencijo ali obratno, lahko izvršni direktor določi, da se za stranke v postopkih, ki imajo svoje stalno prebivališče ali registrirani sedež v zadevni državi članici ali ki so imenovalе zastopnika s poslovno enoto v zadevni državi, vsi roki, ki bi sicer pretekli na datum začetka takšnega pojava ali po tem datumu, ki jih določi izvršni direktor, podaljšajo do datuma, ki ga določi izvršni direktor. Izvršni direktor pri določitvi navedenega datuma oceni, kdaj se izjemne okoliščine končajo. Če pojav prizadene sedež Agencije, se v takšni določitvi izvršnega direktorja navede, da velja za vse stranke v postopku.

Člen 79d

Popravljanje napak in spregledov

Agencija v svojih odločbah popravi kakršne koli jezikovne napake, napake pri prepisu in spreglede ali tehnične napake, ki jih Agenciji stori pri registraciji blagovne znamke ali objavi njene registracije.“;

(69) Člen 80 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se v prvem stavku izraz „odločbo z očitno kršitvijo določb postopka“ nadomesti z izrazom „odločbo z očitno napako“;

(b) v odstavku 2 se drugi stavek nadomesti z naslednjim:

„Izbris vpisa v registru ali preklic odločbe se izvede v enem letu od datuma, na katerega je bil opravljen vpis v register ali je bila sprejeta navedena odločba, in sicer po posvetovanju s strankami v postopku in morebitnim imetnikom pravic glede zadevne evropske blagovne znamke, ki so vpisane v register.“;

(c) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Ta člen ne posega v pravico pogodbenic, da vložijo pritožbo v skladu s členi 58 in 65, ali v možnost popravljanja napak in spregledov iz člena 79d. Če je bila pritožba vložena zoper odločbo Agencije, ki vsebuje napako, pritožbeni postopki postanejo brezpredmetni, ko Agencija svojo odločbo prekliče v skladu z odstavkom 1 tega člena.“;

(70) Člen 82 se spremeni:

(a) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Ta člen se ne uporablja za roke, določene v členu 29(1), členu 33(1), členu 36(2), členu 41(1) in (3), členu 47(3), členu 60, členu 65(5), členu 81, členu 112 ali roke, določene v odstavku 1 tega člena, ali roke za zahteve za priznanje prednosti starejše blagovne znamke v skladu s členom 34, potem ko je bila prijava vložena.“;

(b) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Če Agencija sprejme prijavo, se šteje, da zaradi neupoštevanja roka ni bilo posledic. Če je bila med iztekom neupoštevanega roka in zahtev za nadaljevanje postopkov sprejeta odločba, oddelek, pristojen za odločanje o zamujenem dejanju, pregleda odločbo in, kadar je zaključek zamujenega dejanja zadosten, sprejme drugačno odločbo. Če prvotne odločbe ni mogoče spremeniti, se jo potrdi v pisni obliki.“;

(71) Vstavi se člen 82a:

„Člen 82a

Prekinitiv postopkov

Med prekinitvijo ali nadaljevanjem postopka Agencija deluje v skladu z načinom iz člena 93a(i).“;

(72) Člen 83 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 83

Sklicevanje na splošna načela

Če v tej uredbi ali delegiranih aktih, sprejetih v skladu s to uredbo, ni določb o postopku, Agencija upošteva načela procesnega prava, ki so splošno priznana v državah članicah.“;

(73) V členu 85(1) se izraz „pod pogoji, določenimi v izvedbeni uredbi“ nadomesti z izrazom „pod pogoji, določenimi v skladu s členom 93a(j).“;

(74) V členu 86(2) se drugi stavek nadomesti z naslednjim:

„Vsaka država članica določi en sam organ, ki je odgovoren za preverjanje verodostojnosti odločbe in svoje kontaktne podatke sporoči Agenciji, Sodišču in Komisiji. Nalog za izvršbo odločbe je priložen odločbi navedenega organa, pri čemer ni potrebna nobena druga formalnost razen potrditev verodostojnosti odločbe.“;

(75) Člen 87 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 87

Register evropskih blagovnih znamk

1. Agencija vodi register, ki vsebuje podatke, katerih registracijo ali vključitev določa ta uredba ali delegiran akt, sprejet v skladu s to uredbo. Agencija register redno posodablja.

2. Register je odprt za javnost. Lahko se hrani v elektronski obliki.

3. Agencija vzdržuje elektronsko zbirko podatkov, ki vsebuje podatke o prijavah registracije evropskih blagovnih znamk in vpisih v register. Vsebina navedene zbirke je lahko na voljo javnosti. Izvršni direktor določi pogoje za dostop do zbirke podatkov in način, na katerega je njena vsebina lahko na voljo v strojno berljivi obliki, vključno z ustreznimi datotekami.“;

(76) Člen 88 se spremeni:

(a) naslov „Pregled spisov“ se nadomesti z naslovom „Inšpekcijski pregled in vodenje spisov“;

(b) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Če se spisi pregledujejo v skladu z odstavkoma 2 in 3, se lahko nekateri dokumenti v spisu umaknejo iz pregleda. Izvršni direktor določi način pregleda.

5. Agencija hrani spise vseh postopkov v zvezi s prijavo ali registracijo evropske blagovne znamke. Izvršni direktor določi obliko, v kateri se navedeni spisi hranijo. Če se hranijo v elektronski obliki, se izvorni dokumenti, ki so podlaga takšnih elektronskih spisov, uničijo po preteku določenega obdobja od takrat, ko jih je Agencija prejela, o tem pa odloča izvršni direktor.“;

(77) Člen 89 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 89

Periodične publikacije

1. Agencija periodično izdaja:

- (a) bilten o evropskih blagovnih znamkah, ki vsebuje vpise v register in tudi druge podatke, objavo katerih predpisuje ta uredba ali delegirani akti, sprejeti v skladu s to uredbo;
- (b) Uradni list, ki vsebuje obvestila in informacije splošnega značaja, ki jih izdaja izvršni direktor Agencije, in vse druge informacije, pomembne za to uredbo ali njeno izvajanje.

Publikacije iz točk (a) in (b) se lahko objavijo v elektronski obliki.

2. Bilten o evropskih blagovnih znamkah se objavi na način in v časovnih presledkih, ki jih določi izvršni direktor.

3. Izvršni direktor lahko določi, da se nekatere enote objavijo v Uradnem listu v vseh uradnih jezikih Unije.“;

(78) Člen 92 se spremeni:

(a) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Brez poseganja v drugi stavek odstavka 3 so fizične ali pravne osebe, ki nimajo stalnega prebivališča ali resničnega in dejanskega sedeža ali podružnice podjetja v Uniji, pri Agenciji zastopane v skladu s členom 93(1) v vseh postopkih iz te uredbe, razen pri vlaganju prijave evropske blagovne znamke.

Z odstopanjem od prvega pododstavka fizične ali pravne osebe iz navedenega pododstavka pri Agenciji niso zastopane v primerih, ki so določeni v skladu s členom 93a(p).“;

(b) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Če so izpolnjeni pogoji, določeni v skladu s členom 93a(p), se imenuje skupni zastopnik.“;

(79) Člen 93 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Zastopstvo fizičnih ali pravnih oseb pri Agenciji lahko izvajajo le:

- (a) kakršen koli pravosodni delavec iz ene od držav članic s sedežem v Uniji, če je v navedeni državi pooblaščen, da deluje kot zastopnik pri zadevah v zvezi z blagovnimi znamkami;
- (b) poklicni zastopniki, katerih imena so na seznamu, ki ga v ta namen vodi Agencija.

Zastopniki, ki delujejo pred Agencijo, na zahtevo Agencije vložijo tudi podpisano pooblastilo za vložitev spisov.“;

(b) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Izvršni direktor Agencije lahko dovoli izjemo od:

- (a) zahteve iz drugega stavka odstavka 2(c), če prijavitelj predloži dokaz, da si je zahtevane kvalifikacije pridobil drugače;
- (b) zahteve iz odstavka 2(a) v primeru visoko kvalificiranih strokovnjakov, če so izpolnjene zahteve odstavka 2(b) in (c).“;

(c) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Oseba se lahko odstrani iz seznama poklicnih zastopnikov v skladu s pogoji, določenimi v skladu s členom 93a(p).“;

(80) V naslovu IX se vstavi naslednji oddelek 5:

„ODDELEK 5

Prenos pooblastila

Člen 93a

Prenos pooblastila

Na Komisijo se v skladu s členom 163 prenese pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov, s katerimi se določijo:

- (a) zahteve v zvezi z obliko odločb iz člena 75;
- (b) način ustnega postopka in pridobivanja dokazov iz členov 77 in 78;
- (c) način obveščanja iz člena 79;
- (d) postopek za obveščanje o izgubi pravic iz člena 79a;
- (e) pravila o komunikacijskih sredstvih, vključno z elektronskimi komunikacijskimi sredstvi iz člena 79b, ki jih uporabljajo stranke v postopkih pred Agencijo, in obrazcih, ki jih da na voljo Agencija;
- (f) pravila, ki urejajo izračun in trajanje rokov iz člena 79c(1);
- (g) postopek popravljanja kakršnih koli jezikovnih napak, napak pri prepisu in spregledov v odločbah Agencije ali tehnične napake, ki jih Agenciji stori pri registraciji blagovne znamke ali objavi njene registracije, kot je določeno v členu 79d;
- (h) postopek za razveljavitev odločbe ali izbris vpisa v register iz člena 80(1);
- (i) način za prekinitvev in nadaljevanje postopkov pred Agencijo iz člena 82a;

- (j) postopki v zvezi s porazdelitvijo in določitvijo stroškov iz člena 85(1);
- (k) podatki iz člena 87(1);
- (l) postopek za pregled spisov iz člena 88, vključno z deli spisa, ki so umaknjeni iz pregleda, in način vodenja spisov Agencije iz člena 88(5);
- (m) način objave podatkov in vnosov iz člena 89(1)(a) v biltenu o evropskih blagovnih znamkah, vključno z vrsto informacij in jezikov, v katerih se morajo navedeni podatki in vpisi objaviti;
- (n) pogostost, oblika in jeziki, v katerih se objavijo publikacije Uradnega lista Agencije iz člena 89(1)(b);
- (o) način izmenjave informacij in sporočil med Agencijo in organi držav članic ter pregled spisov s strani ali prek sodišč ali organov držav članic v skladu s členom 90;
- (p) odstopanja od obveznosti glede zastopnika pred Agencijo v skladu s členom 92(2), pogoji, na podlagi katerih se imenuje skupni zastopnik v skladu s členom 92(4), pogoji, na podlagi katerih morajo zaposleni iz člena 92(3) in poklicni zastopniki iz člena 93(1) Agenciji predložiti podpisano pooblastilo, da lahko prevzamejo zastopanje, vsebina tega pooblastila in pogoji, na podlagi katerih se lahko oseba odstrani s seznama poklicnih zastopnikov v skladu s členom 93(5).“;

(81) V Naslovu X se naslov Oddelka 1 nadomesti z naslednjim:

„Uporaba pravil Unije o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah“;

(82) Člen 94 se spremeni:

(a) naslov se nadomesti z naslednjim:

„Uporaba pravil Unije o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah“;

(b) v odstavku 1 se izraz „Uredba (ES) št. 44/2001 uporablja“ nadomesti z izrazom „pravila Unije o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah uporabljajo“;

(c) doda se odstavek 3:

„3. Sklicevanja v tej uredbi na Uredbo (ES) št. 44/2001 po potrebi vključujejo sporazum med Evropsko skupnostjo in Združenim kraljestvom o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah z dne 19. oktobra 2005.“;

(83) V členu 96(c) se izraz „člena 9(3), drugi stavek,“ nadomesti z izrazom „člena 9b(2)“;

(84) Člen 99(3) se nadomesti z naslednjim:

„3. Pri tožbah iz člena 96(a) in (c) je ugovor v zvezi s razveljavitvijo ali ničnostjo evropske blagovne znamke, vložen na drug način kot pa v obliki nasprotne tožbe, dopusten, če toženec zahteva, da se pravice imetnika evropske blagovne znamke razveljavijo zaradi odsotnosti resne in dejanske uporabe v času vložitve tožbe zaradi kršitve.“;

(85) Člen 100 se spremeni:

(a) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Sodišče za evropske blagovne znamke, pri katerem je bila vložena nasprotna tožba za razveljavitev ali ugotovitev ničnosti evropske blagovne znamke, ne nadaljuje pregleda nasprotne tožbe, dokler zainteresirana stranka ali sodišče Agencije ne obvesti o datumu, na katerega je bila vložena nasprotna tožba. Agencija navedene informacije vnese v register. Če Agencija obravnava zahtevo za razveljavitev ali ugotovitev ničnosti evropske blagovne znamke, mora o tem obvestiti Sodišče, ki ostane v postopku, dokler odločba o zahtevi ni končna ali ko je zahteva umaknjena.“;

(b) odstavek 6 se nadomesti z naslednjim:

„6. Če sodišče za evropske blagovne znamke izda sodbo, ki je postala pravnomočna po nasprotni tožbi na razveljavitev ali ugotovitev ničnosti evropske blagovne znamke, se izvod sodbe nemudoma pošlje Agenciji, in sicer to stori sodišče ali katera koli druga stran v nacionalnem postopku. Agencija ali katera koli zainteresirana stran lahko zahteva informacije o takšnem prenosu. Agencija vnese sodbo v register in sprejme vse potrebne ukrepe, da izvrši sodbo Sodišča.“;

(86) Člen 102(2) se nadomesti z naslednjim:

„2. Sodišče za evropske blagovne znamke lahko uporabi tudi ukrepe ali naloge, ki so na voljo na podlagi veljavne zakonodaje in za katere meni, da so ustrezni v okoliščinah zadeve.“;

(87) Člen 108 se črta;

(88) V členu 113(3) se izraz „skupaj s formalnimi pogoji, določenimi v izvedbeni uredbi“ nadomesti z izrazom „skupaj s formalnimi pogoji, določenimi v skladu s členom 114a“;

(89) V členu 114(2) se izraz „iz izvedbene uredbe“ nadomesti z izrazom „delegiranih aktov, sprejetih v skladu s to uredbo“;

(90) Vstavi se člen 114a:

„Člen 114a

Prenos pooblastila

Komisija je pooblaščenca za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 163, kar zadeva formalne pogoje, ki jih mora izpolnjevati zahteva za konverzijo evropske blagovne znamke, podrobnosti njenega pregleda in objave.“;

(91) Člen 116(2) se nadomesti z naslednjim:

„2. Agencija lahko brez poseganja v odstavek 1 uporabi napotene nacionalne strokovnjake ali drugo osebje, ki ni zaposleno v Agenciji. Upravni odbor sprejme odločbo, ki določa pravila o napotitvi nacionalnih strokovnjakov na Agencijo.“;

(92) V členu 117 se izraz „Na Uradu“ nadomesti z izrazom „Za Agencijo in njeno osebje“;

(93) Člen 119 se spremeni:

(a) drugi stavek drugega pododstavka odstavka 6 se nadomesti z naslednjim:

„Prevod se predloži v roku, določenem v skladu s členom 144a(b).“;

(b) doda se odstavek 8:

„8. Izvršni direktor določi način, na katerega morajo biti prevodi overjeni.“;

(94) V členu 120(1) se izraz „izvedbena uredba“ nadomesti z izrazom „delegirani akt, sprejet v skladu s to uredbo“;

(95) Člen 122 se črta;

(96) člen 123 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 123

Preglednost

1. Za dokumente, ki jih hrani Agencija, se uporablja Uredba (ES) št. 1049/2001 Evropskega parlamenta in Sveta (*).

2. Upravni odbor sprejme podrobna pravila za uporabo Uredbe (ES) št. 1049/2001.

3. Zoper odločbe, ki jih Agencija sprejme na podlagi člena 8 Uredbe (ES) št. 1049/2001, je mogoče vložiti pritožbo pri varuhu človekovih pravic ali pa so lahko predmet tožbe pred Sodiščem Evropske unije, pod pogoji, določenimi v členih 228 in 263 Pogodbe.

4. Obdelava osebnih podatkov Agencije se izvaja v skladu z Uredbo (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta (**).

(*) UL L 145, 31.5.2001, str. 43.

(**) UL L 8, 12.1.2001, str. 1.“;

(97) Vstavi se člen 123a:

„Člen 123a

Pravila o varnosti na področju varstva zaupnih in občutljivih nezaupnih podatkov

Agencija uporablja načela varnosti, opredeljena v varnostnih pravilih Komisije za varstvo zaupnih podatkov Evropske unije in občutljivih nezaupnih podatkov, kakor je določeno v Prilogi k Sklepu Komisije 2001/844/ES, ESPJ, Euratom (*). To med drugim zajema določbe o izmenjavi, obdelavi in hrambi takšnih podatkov.

(*) UL L 317, 3.12.2001, str. 1.“;

(98) V Naslovu XII se vstavi oddelek 1a:

„ODDELEK 1a

Naloge Agencije in sodelovanje za spodbujanje približevanja

Člen 123b

Naloge Agencije

1. Naloge Agencije so:

- (a) upravljanje in spodbujanje sistema evropske blagovne znamke iz te uredbe;
- (b) upravljanje in spodbujanje sistema evropskih modelov iz Uredbe Sveta (ES) št. 6/2002 (*);
- (c) spodbujanje približevanja praks in orodij na področju blagovnih znamk ter modelov, in sicer v sodelovanju z glavnimi uradi za industrijsko lastnino v državah članicah, vključno z Uradom Beneluksa za intelektualno lastnino;
- (d) naloge iz Uredbe (EU) št. 386/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (**).

2. Agencija v zvezi z nalogami iz odstavka 1 sodeluje z institucijami, organi, telesi, uradi za industrijsko lastnino, mednarodnimi in nevladnimi organizacijami.

3. Agencija lahko omogoča prostovoljne storitve mediacije, in sicer za namen zagotavljanja pomoči strankam pri doseganju mirne rešitve.

Člen 123c

Sodelovanje za spodbujanje približevanja praks in orodij

1. Agencija, uradi za industrijsko lastnino držav članic in Urad Beneluksa za intelektualno lastnino sodelujejo za spodbujanje približevanja praks ter orodij na področju blagovnih znamk in modelov.

To sodelovanje zajema naslednja področja dejavnosti:

- (a) razvoj skupnih standardov na področju pregleda;
- (b) oblikovanje skupnih ali povezanih zbirk podatkov in portalov za namene posvetovanja, poizvedb in klasifikacije v celotni Uniji;

- (c) neprekinjeno zagotavljanje in izmenjava podatkov ter informacij, vključno z dopolnjevanjem zbirk podatkov in portalov iz točke (b);
- (d) vzpostavitev skupnih standardov in praks z namenom zagotavljanja interoperabilnosti postopkov in sistemov v Uniji ter krepite njihove usklajenosti, učinkovitosti in uspešnosti;
- (e) izmenjavo informacij o pravicah industrijske lastnine in postopkih, vključno z medsebojno podporo služb za pomoč uporabnikom in informacijskih centrov;
- (f) izmenjavo strokovnega znanja in pomoč v zvezi s področji, določenimi v točkah od (a) do (e).

2. Agencija določi, pripravi in usklajuje skupne projekte interesa Unije v zvezi s področji iz odstavka 1. Določitev projekta vključuje posebne obveznosti in odgovornosti vsakega sodelujočega urada za industrijsko lastnino držav članic in Urada Beneluxa za intelektualno lastnino.

3. Uradi za industrijsko lastnino držav članic in Urad Beneluxa za intelektualno lastnino učinkovito sodelujejo v skupnih projektih iz odstavka 2, in sicer z namenom zagotavljanja njihovega razvoja, delovanja, interoperabilnosti in posodabljanja.

4. Agencija zagotovi finančno podporo za skupne projekte v interesu Unije iz odstavka 2, če je to potrebno za zagotovitev učinkovitega sodelovanja uradov za industrijsko lastnino držav članic in Urada Beneluxa za intelektualno lastnino v projektih v smislu odstavka 3. Finančna podpora je lahko v obliki nepovratnih sredstev. Skupni znesek financiranja ne presega 10 % letnih prihodkov Agencije. Upravičenci nepovratnih sredstev so uradi za industrijsko lastnino držav članic in Urad Beneluxa za intelektualno lastnino. Nepovratna sredstva se lahko odobrijo brez razpisov za zbiranje predlogov v skladu s finančnimi pravili, ki veljajo za Agencijo, in načeli postopkov za podelitev teh sredstev iz finančne uredbe (EU) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (***) ter delegirane uredbe Komisije (EU) št. 1268/2012 (****).

(*) UL L 3, 5.1.2002, str. 1.

(**) UL L 129, 16.5.2012, str. 1.

(***) UL L 298, 26.10.2012, str. 1.

(****) UL L 362, 31.12.2012, str. 1.“;

(99) V naslovu XII se oddelka 2 in 3 nadomestita z naslednjim:

„ODDELEK 2

Upravni odbor

Člen 124

Naloge upravnega odbora

1. Brez poseganja v naloge, ki so proračunskemu odboru dodeljene v oddelku 5, ima upravni odbor naslednje naloge:

- (a) upravni odbor sprejme letni program dela Agencije za naslednje leto na podlagi osnutka, ki ga izvršni direktor predloži v skladu s členom 128(4)(c), pri čemer upošteva mnenje Komisije ter sprejeti letni program dela posreduje Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji;
- (b) upravni odbor po izmenjavi stališč med izvršnim direktorjem in ustreznim odborom Evropskega parlamenta sprejme večletni strateški program za Agencijo, vključno s strategijo Agencije o mednarodnem sodelovanju, na podlagi osnutka, ki ga izvršni direktor predloži na podlagi osnutka v skladu s členom 128(4)(d), pri čemer upošteva mnenje Komisije in sprejeti večletni strateški program posreduje Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji;
- (c) upravni odbor na podlagi osnutka, ki ga izvršni direktor predloži v skladu s členom 128(4)(f), sprejme letno poročilo ter ga posreduje Evropskemu parlamentu, Svetu, Komisiji in Računskemu sodišču;
- (d) upravni odbor sprejme večletni načrt kadrovske politike na podlagi osnutka, ki ga izvršni direktor predloži v skladu s členom 128(4)(g);
- (e) Upravni odbor sprejme pravila o preprečevanju in obvladovanju navzkrižij interesov v Agenciji;
- (f) v skladu z odstavkom 2 izvaja pooblastila na področju osebja Agencije, ki mu jih podeljujejo kadrovski predpisi pristojnega organa za imenovanje in v skladu s pogoji za zaposlitev drugih uslužbencev glede pristojnega organa, ki je pooblaščen za sklepanje pogodbe o zaposlitvi (v nadaljnjem besedilu: pooblastila pristojnega organa za imenovanja);
- (g) upravni odbor sprejme ustrezna izvedbena pravila h kadrovskim predpisom in pogojem zaposlovanja drugih uslužbencev v skladu s členom 110 kadrovskih predpisov;
- (h) upravni odbor imenuje in odstavi s položaja izvršnega direktorja in njegove namestnike v skladu s členom 129 ter imenuje predsednika odborov za pritožbe ter predsednike in člane posameznih odborov za pritožbe v skladu s členom 136;
- (i) upravni odbor zagotavlja ustrezno nadaljnje ukrepanje na podlagi ugotovitev in priporočil, ki izhajajo iz notranjih ali zunanjih revizijskih poročil ter vrednotenij iz člena 165a in tudi preiskav Evropskega urada za boj proti goljufijam (OLAF);
- (j) pred sprejetjem smernic glede pregleda Agencije in v drugih primerih, ki jih določa ta uredba, se je treba posvetovati z upravnim odborom;
- (k) upravni odbor lahko izvršnemu direktorju in Komisiji predloži svoja mnenja in zahteve za informacije, kadar je po njegovem mnenju to potrebno.

2. Upravni odbor v skladu s členom 110 kadrovskih predpisov in členom 142 pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev sprejme odločbo na podlagi člena 2(1) kadrovskih predpisov in člena 6 pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev ter prenese ustrezna pooblastila pristojnega organa za imenovanja na izvršnega direktorja ter določi pogoje, na podlagi katerih se lahko ta prenos pooblastila prekliče.

Izvršni direktor ima pristojnost, da navedeno pooblastilo prenese na sodelavce.

Zaradi izjemnih okoliščin lahko upravni odbor z odločbo začasno prekine prenos pooblastila pristojnega organa za imenovanja na izvršnega direktorja in tudi pooblastil, ki jih je le-ta prenesel na sodelavce, ter jih izvaja sam ali pa jih prenese na enega od svojih članov ali uslužbenca, razen izvršnega direktorja.

Člen 125

Sestava upravnega odbora

1. Upravni odbor sestavljajo po en predstavnik vsake države članice in dva predstavnika Komisije ter njihovi namestniki.
2. Članom upravnega odbora lahko pomagajo svetovalci ali strokovnjaki, če tako določa poslovnik.
3. Mandat traja štiri leta. Lahko se podaljša.

Člen 126

Predsednik upravnega odbora

1. Upravni odbor izmed svojih članov izvoli predsednika in njegovega namestnika. Namestnik po uradni dolžnosti zamenja predsednika, če slednji ne more opravljati svojih dolžnosti.
2. Mandat predsednika in njegovega namestnika traja štiri leta. Mandat se lahko enkrat podaljša. Če jima med mandatom preneha članstvo v upravnem odboru, se jima z istim dnem izteče tudi mandat.

Člen 127

Sestanki

1. Sestanke upravnega odbora sklicuje predsednik.
2. Izvršni direktor se udeležuje razprav, razen če upravni odbor odloči drugače.
3. Upravni odbor ima enkrat letno redni sestanek. Poleg tega se sestaja na pobudo predsednika ali na zahtevo Komisije ali tretjine držav članic.
4. Upravni odbor sprejme poslovnik.
5. Upravni odbor odloča z absolutno večino svojih članov. Vendar pa je za odločbe, za katere je upravni odbor pooblaščen v skladu s členom 124(1)(a) in (b), členom

126(1) ter členom 129(2) in (4), potrebna dvotretjinska večina njegovih članov. V obeh primerih ima vsak član en glas.

6. Upravni odbor lahko na sestanke povabi opazovalce.

7. Sekretariat upravnega odbora zagotovi Agencija.

ODDELEK 2a

Izvršni odbor

Člen 127a

Ustanovitev

Upravni odbor lahko ustanovi izvršni odbor.

Člen 127b

Naloge in organizacija

1. Izvršni odbor pomaga upravnemu odboru.

2. Naloge izvršnega odbora so:

- (a) priprava odločb, ki jih sprejme upravni odbor;
- (b) skupaj z upravnim odborom zagotavljanje ustreznih nadaljnjih ukrepov na podlagi ugotovitev in priporočil, ki izhajajo iz notranjih ali zunanjih revizijskih poročil ter vrednotenij in tudi preiskav Evropskega urada za boj proti goljufijam (OLAF);
- (c) brez poseganja v naloge izvršnega direktorja iz člena 128 pomoč in svetovanje izvršnemu direktorju pri izvajanju odločb upravnega odbora, z namenom okrepiti nadzor upravnega poslovanja.

3. Po potrebi in zaradi nujnosti lahko izvršni odbor sprejema nekatere začasne odločbe v imenu upravnega odbora, zlasti glede zadev upravnega poslovanja, vključno z umikom prenesenega pooblastila pristojnega organa za imenovanja.

4. Izvršni odbor sestavljajo predsednik upravnega odbora, en predstavnik Komisije v upravnem odboru in trije drugi člani, ki jih upravni odbor imenuje izmed svojih članov. Predsednik upravnega odbora je tudi predsednik izvršnega odbora. Izvršni direktor sodeluje na sestankih izvršnega odbora, vendar nima pravice do glasovanja.

5. Mandat članov upravnega odbora traja štiri leta. Mandat članov izvršnega odbora se konča, ko se konča njihovo članstvo v upravnem odboru.

6. Upravni odbor ima redni sestanek vsaj vsake tri mesece. Poleg tega se sestane na pobudo predsednika ali na zahtevo članov.

7. Izvršni odbor izpolnjuje določbe poslovnika, ki ga določi upravni odbor.

ODDELEK 3

Izvršni direktor

Člen 128

Naloge izvršnega direktorja

1. Agencijo vodi izvršni direktor. Za svoje ravnanje je odgovoren upravnemu odboru.
2. Brez poseganja v pristojnosti Komisije, upravnega odbora in proračunskega odbora je izvršni direktor neodvisen pri opravljanju dolžnosti in niti ne zahteva niti ne sprejema nobenih navodil katere koli vlade ali drugega organa.
3. Izvršni direktor je zakoniti zastopnik Agencije.
4. Izvršni direktor ima zlasti naslednje naloge:
 - (a) sprejema vse potrebne ukrepe, vključno s sprejemanjem notranjih upravnih navodil in objavljanjem obvestil, za zagotovitev delovanja Agencije;
 - (b) izvaja odločbe, ki jih sprejme upravni odbor;
 - (c) pripravi osnutek letnega programa dela o oceni človeških in finančnih virov za vsako dejavnost in ga po posvetovanju s Komisijo predloži upravnemu odboru;
 - (d) pripravi osnutek večletnega strateškega programa, vključno s strategijo Agencije za mednarodno sodelovanje, in ga po posvetovanju s Komisijo in izmenjavi mnenj s pristojnim odborom Evropskega parlamenta predloži upravnemu odboru;
 - (e) izvaja letni program dela in večletni strateški program ter upravnemu odboru poroča o njunem izvajanju;
 - (f) pripravi letno poročilo o dejavnostih Agencije in ga predloži v odobritev upravnemu odboru;
 - (g) pripravi osnutek večletnega načrta kadrovske politike in ga po posvetovanju s Komisijo predloži upravnemu odboru;
 - (h) pripravi akcijski načrt na podlagi ugotovitev notranjih ali zunanjih revizijskih poročil in vrednotenj ter preiskav Evropskega urada za boj proti goljufijam (OLAF), o napredku pa dvakrat na leto poroča Komisiji in upravnemu odboru;
 - (i) ščiti finančne interese Unije z uporabo preventivnih ukrepov za preprečevanje goljufij, korupcije in vseh drugih nezakonitih dejavnosti, in sicer z učinkovitimi pregledi in, če se ugotovijo nepravilnosti, z izterjavo nepravilno plačanih zneskov in, kadar je to primerno, z uvedbo učinkovitih, sorazmernih in odvračilnih administrativnih ter finančnih kazni;
 - (j) pripravi strategijo Agencije na področju boja proti goljufijam in jo v odobritev predloži proračunskemu odboru;

- (k) za zagotovitev enotne uporabe uredbe lahko na razširjeni odbor za pritožbe naslovi pravna vprašanja, zlasti če so odbori za pritožbe glede tega vprašanja izdali različne odločbe;
- (l) pripravi ocene prihodkov in izdatkov Agencije ter izvaja proračun;
- (m) izvaja pooblastila v zvezi z osebjem, ki mu jih je upravni odbor podelil v skladu s členom 124(1)(f);
- (n) izvaja pooblastila, ki so mu podeljena v skladu s členi 26(3), 29(5), 30(2), 45(3), 75(2), 78(5), 79, 79b, 79c, 87(3), 88, 89, 93(4), 119(8) in 144 v skladu z merili iz te uredbe in delegiranih aktov, sprejetih v skladu s to uredbo;
- (o) svoje naloge lahko prenese.

5. Izvršnemu direktorju pomaga eden ali več namestnikov izvršnega direktorja. Če je izvršni direktor odsoten ali zadržan, ga zamenja namestnik izvršnega direktorja ali eden od namestnikov zamenja izvršnega direktorja, in sicer v skladu s postopkom, ki ga določi upravni odbor.

Člen 129

Imenovanje, podaljšanje mandata in odstavitev izvršnega direktorja s položaja

1. Izvršni direktor se zaposli kot začasni uslužbenec Agencije v skladu s členom 2(a) pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Unije.

2. Izvršnega direktorja imenuje upravni odbor na podlagi seznama kandidatov, ki jih predlaga Komisija, in sicer po javnem in preglednem izbirnem postopku. Pred imenovanjem je lahko kandidat, ki ga izbere upravni odbor, pozvan, da pred katerim koli pristojnim odborom Evropskega parlamenta poda izjavo in odgovarja na vprašanja njegovih poslancev. Agencijo pri sklenitvi pogodbe z izvršnim direktorjem zastopa predsednik upravnega odbora.

Izvršni direktor se lahko odstavi s položaja le na podlagi odločbe upravnega odbora, ki ukrepa na predlog Evropske komisije.

3. Mandat izvršnega direktorja je pet let. Do konca navedenega obdobja Komisija izvede ocenjevanje, pri čemer upošteva vrednotenje uspešnosti izvršnega direktorja ter prihodnje naloge in izzive Agencije.

4. Upravni odbor lahko na predlog Komisije, ki upošteva oceno iz odstavka 3, enkrat podaljša mandat izvršnega direktorja za največ pet let.

5. Izvršni direktor, katerega mandat je bil podaljšan, ne sme sodelovati v drugem izbirnem postopku za isto delovno mesto ob koncu celotnega obdobja.

6. Namestniki izvršnega direktorja se imenujejo ali odstavijo s položaja, kot je predvideno v odstavku 2, in sicer po posvetovanju z izvršnim direktorjem in po potrebi z novoizvoljenim izvršnim direktorjem. Mandat namestnika izvršnega direktorja je pet let. Ta mandat lahko upravni odbor, ki ukrepa na predlog Komisije,

kot je določeno v odstavku 4, po posvetovanju z izvršnim direktorjem enkrat podaljša za največ pet let.“;

(100) Člen 130 se spremeni:

(a) točka (c) se nadomesti z naslednjim:

„(c) oddelek za vodenje registra;“

(b) doda se naslednja točka (f):

„(f) katera koli druga enota ali oseba, ki jo je izvršni direktor imenoval za ta namen.“;

(101) V členu 132(2) se tretji stavek nadomesti z naslednjim:

„V posebnih primerih, določenih v skladu s členom 144a(c), odločbe sprejme en sam član.“;

(102) Člen 133 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 133

Oddelek za vodenje registra

1. Oddelek za vodenje registra je pristojen za sprejemanje odločb v zvezi z vpisi v register.

2. Pristojen je tudi za vodenje seznama poklicnih zastopnikov iz člena 93(2).

3. Odločbe oddelka sprejme en član.“;

(103) Člen 134 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Oddelek za izbris je pristojen za odločanje v zvezi z:

(a) zahtevo za razveljavitev ali ugotovitev ničnosti evropske blagovne znamke,

(b) zahtevo za prenos evropske blagovne znamke iz člena 18.“;

(b) v odstavku 2 se tretji stavek nadomesti z naslednjim:

„V posebnih primerih, določenih v skladu s členom 144a(c), odločbe sprejme en sam član.“;

(104) Vstavi se člen 134a:

„Člen 134a

Splošne pristojnosti

Odločbe iz te uredbe, ki ne spadajo v pristojnost pregledovalca, oddelka za ugovore, oddelka za izbris ali oddelka za vodenje registra, sprejme kateri koli uradnik ali enota, ki jo v ta namen imenuje izvršni direktor.“;

(105) Člen 135 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Odbori za pritožbe so pristojni za odločanje o pritožbah glede odločb, sprejetih v skladu s členi od 131 do 134a.“;

(b) v odstavku 3 se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) predsedstvo odborov za pritožbe iz člena 136(4)(a); ali“;

(c) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Razširjeni odbor je pristojen za izražanje obrazloženih mnenj glede pravnih vprašanj, ki jih izvršni direktor predloži v skladu s členom 128(4)(k).“;

(d) v odstavku 5 se zadnji stavek črta;

(106) Člen 136 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 136

Neodvisnost članov odborov za pritožbe

1. Predsednik odborov za pritožbe in predsedniki posameznih odborov se v skladu s postopkom iz člena 129 o imenovanju izvršnega direktorja imenujejo za obdobje petih let. V tem obdobju ne smejo biti odstavljene s položaja, razen če za to obstajajo tehtni razlogi in Sodišče na zahtevo institucije, ki jih je imenovala, sprejme ustrezno odločbo.

2. Mandat predsednika odborov za pritožbe se lahko podaljša za pet let ali do upokojitvene starosti, če to starost doseže med novim mandatom, in sicer po predhodnem pozitivnem vrednotenju njegovega dela, ki ga izvede upravni odbor.

3. Mandat predsednikov posameznih odborov se lahko podaljša za pet let ali do upokojitvene starosti, če to starost dosežejo med novim mandatom, in sicer po predhodnem pozitivnem vrednotenju njihovega dela, ki ga izvede upravni odbor in je predmet pozitivnega mnenja predsednika odborov za pritožbe.

4. Predsednik odborov za pritožbe ima naslednje upravne in organizacijske naloge:

(a) predseduje predsedstvu odborov za pritožbe, pristojnemu za določanje pravil in organizacije dela odborov;

(b) zagotavlja izvajanje odločb predsedstva;

(c) posameznim odborom dodeljuje zadeve na podlagi objektivnih meril, ki jih določi predsedstvo odborov za pritožbe;

- (d) izvršnemu direktorju posreduje zahteve za izdatke odborov, da bi lahko pripravil ocene izdatkov.

Predsednik odborov za pritožbe predseduje razširjenemu odboru.

5. Člane odborov za pritožbe imenuje upravni odbor za obdobje petih let. Njihov mandat se lahko podaljša za pet let ali do upokojitvene starosti, če to starost dosežejo med novim mandatom, in sicer po predhodnem pozitivnem vrednotenju njihovega dela, ki ga izvede upravni odbor in je predmet pozitivnega mnenja predsednika odborov za pritožbe.

6. Članov odborov za pritožbe ni mogoče odstaviti s položaja, razen če za to obstajajo tehtni razlogi in če Sodišče potem, ko mu je zadevo posredoval upravni odbor na priporočilo predsednika odborov za pritožbe, po posvetovanju s predsednikom posameznega odbora, ki mu zadevni član pripada, sprejme ustrezno odločbo.

7. Predsednik odborov za pritožbe in predsedniki ter člani posameznih odborov za pritožbe so neodvisni. Pri odločanju niso vezani na nobena navodila.

8. Odločbe razširjenega odbora za pritožbe ali mnenja o pravnih vprašanjih, ki jih izvršni direktor posreduje v skladu s členom 135, so zavezujoča za organe Agencije, pristojne za odločanje, iz člena 130.

9. Predsednik odborov za pritožbe ter predsedniki in člani posameznih odborov za pritožbe ne smejo biti pregledovalci ali člani oddelkov za ugovore, oddelka za vodenje registra ali oddelkov za izbris.“;

- (107) Člen 138 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 138

Proračunski odbor

1. Proračunski odbor ima naloge, dodeljene v tem oddelku.

2. Členi 125, 126 in 127(1) do (4), (6) in (7) se smiselno uporabljajo za proračunski odbor.

3. Proračunski odbor odloča z absolutno večino vseh svojih članov. Vendar pa je pri odločanju potrebna dvotretjinska večina članov, za kar je pristojen proračunski odbor v skladu s členom 140(3) in členom 143. V obeh primerih ima vsak član en glas.“;

- (108) V členu 139 se doda naslednji odstavek 4:

„4. Agencija vsaki dve leti Komisiji posreduje poročilo o svojem finančnem položaju. Na podlagi tega poročila Komisija pregleda finančni položaj Agencije.“;

- (109) Vstavi se člen 141a:

„Člen 141a

Boj proti goljufijam

1. Za olajšanje boja proti goljufijam, korupciji in drugim nezakonitim dejavnostim v skladu z Uredbo (ES) št. 1073/1999 Agencija pristopi k Medinstitucionalnemu sporazumu z dne 25. maja 1999 o notranjih preiskavah, ki jih opravlja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF), in sprejme ustrezne določbe, ki se uporabljajo za vse zaposlene v Agenciji, in sicer z uporabo obrazca iz Priloge k navedenemu sporazumu.

2. Evropsko računsko sodišče lahko izvaja revizije na podlagi dokumentacije in na kraju samem pri vseh prejemnikih nepovratnih sredstev, izvajalcih in podizvajalcih, ki so od Agencije prejeli sredstva Unije.

3. OLAF lahko izvaja preiskave, vključno s pregledi in inšpekcijami na kraju samem, v skladu z določbami in postopki iz Uredbe (ES) št. 1073/1999 in Uredbe (Euratom, ES) št. 2185/96, da se ugotovi, ali je prišlo do goljufije, korupcije ali drugih nezakonitih dejanj, ki škodijo finančnim interesom Unije, v zvezi z dodelitvijo nepovratnih sredstev, ali pogodbi, ki jo financira Agencija.

4. Brez poseganja v odstavke 1, 2 in 3 sporazumi o sodelovanju s tretjimi državami in mednarodnimi organizacijami, pogodbe, sporazumi in odločbe o nepovratnih sredstvih Agencije vsebujejo določbe, ki izrecno pooblaščajo Evropsko računsko sodišče in OLAF za izvajanje takšnih revizij in preiskav, in sicer v skladu z njihovimi pristojnostmi.

5. Proračunski odbor sprejme strategijo za boj proti goljufijam, ki je sorazmerna s tveganji goljufij ob upoštevanju razmerja stroškov in koristi za ukrepe, ki jih je treba izvajati.“;

(110) Člen 144 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 144
Pristojbine

1. Poleg pristojbin iz členov 26(2), 36(1)(c), 41(3), 44(4), 47(1) in (3), 49(4), 56(2), 60, 81(3), 82(1), 113(1) in 147(5) se pristojbine zaračunavajo tudi v naslednjih primerih:

- (a) ob izdaji kopije potrdila o registraciji;
- (b) ob registraciji licence ali druge pravice v zvezi z evropsko blagovno znamko;
- (c) ob registraciji licence ali druge pravice v zvezi z uporabo evropske blagovne znamke;
- (d) ob izbrisu registracije licence ali druge pravice;
- (e) ob spremembi registrirane evropske blagovne znamke;
- (f) ob izdaji izpisa iz registra;
- (g) ob pregledu spisov;

- (h) ob izdaji kopij dokumentov iz spisov;
- (i) ob izdaji certificiranih kopij prijave;
- (j) ob posredovanju informacij v spisu;
- (k) ob pregledu določitve stroškov postopka, ki jih je treba povrniti.

2. Zneski pristojbin iz odstavka 1 se določijo na višini, ki zagotavlja, da prihodki iz njih načeloma zadoščajo za uravnotežen proračun Agencije, hkrati pa ne povzročajo kopičenja znatnega presežka. Komisija brez poseganja v člen 139(4) izvede pregled ravni pristojbin, če se znaten presežek ponavlja. Če na podlagi pregleda na pride do zmanjšanja ali spremembe ravni pristojbin, katere namen je preprečevanje dodatnega kopičenja znatnega presežka, se presežek po pregledu prenese v proračun Unije

3. Izvršni direktor določi znesek, ki se zaračuna za katere koli storitve Agencije, razen tistih iz odstavka 1, in za publikacije, ki jih Agencija izdaja v skladu z merili iz delegiranega akta, sprejetega v skladu s členom 144a(d). Ta znesek ne presega zneska, ki je potreben za pokritje stroškov zadevne storitve Agencije.

4. V skladu z merili iz delegiranega akta, sprejetega v skladu s členom 144a(d), lahko izvršni direktor sprejme naslednje ukrepe:

- (a) določi lahko, katere posebne metode plačila, razen tistih iz člena 144a(e), se lahko uporabljajo, zlasti pologi na tekoče račune Agencije;
- (b) določi lahko zneske, pod katerimi se preplačani znesek, plačan za kritje pristojbine ali dajatve, ne povrne;
- (c) opusti lahko ukrep za prisilno izterjavo kakršnega koli zneska, če je znesek izterjave majhen ali če za izterjavo ni veliko možnosti.

Kadar se lahko uporabljajo metode plačila iz točke (a), izvršni direktor določi datum, na katerega se ta plačila Agenciji izvedejo.

(111) Vstavi se naslednji oddelek 6:

„ODDELEK 6

Prenos pooblastila

Člen 144a

Prenos pooblastila

Na Komisijo se v skladu s členom 163 prenese pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov, s katerimi se določijo:

- (a) posebna merila uporabe jezikov iz člena 119;
- (b) primeri, v katerih en sam član v skladu s členom 132(2) in členom 134(2) sprejme odločbe o ugovoru in izbrisu;

- (c) podrobnosti o organizaciji odborov za pritožbe, vključno z vzpostavitvijo in vlogo predsedstva odborov za pritožbe iz člena 135(3)(a), sestava razširjenega odbora in pravila o napotitvah nanj, kakor je navedeno v členu 135(4), in pogoji, na podlagi katerih en sam član v skladu s členom 135(2) in (5) sprejme odločbe;
- (d) sistem pristojbin in dajatev, ki se Agenciji plačajo v skladu s členom 144, vključno z zneskom pristojbin, metodami plačila, valutami, zapadlostjo pristojbin in stroškov, določenim datumom plačila in posledicami nezadostnega plačila in preplačila, morebitnimi brezplačnimi storitvami in merili, v skladu s katerimi lahko izvršni direktor izvaja pooblastila iz člena 144(3) in (4).“;
- (112) V členu 145 se izraz „uredbe za njeno izvajanje“ nadomesti z izrazom „delegirani akti, sprejeti v skladu s to uredbo,“;
- (113) V členu 147 se odstavki 4, 5 in 6 nadomestijo z naslednjim:
- „4. Za vložitev mednarodne prijave se Agenciji plača pristojbina. Kadar mednarodna registracija temelji na registrirani evropski blagovni znamki, se pristojbina plača na dan registracije evropske blagovne znamke. Dokler zahtevana pristojbina ni plačana, se šteje, da prijava ni bila vložena.
5. Mednarodna prijava izpolnjuje formalne pogoje iz člena 161a(a).
6. Agencija preveri, ali mednarodna prijava izpolnjuje pogoje iz člena 146 ter odstavkov 1, 3 in 5 tega člena.
7. Agencija nemudoma pošlje mednarodno prijavo Mednarodnemu uradu.“;
- (114) Vstavi se člen 148a:
- „Člen 148a
Obveščanje o ničnosti osnovne prijave ali registracije
- V roku petih let od datuma mednarodne registracije Agencija Mednarodni urad uradno obvesti o dejstvih in odločbah, ki vplivajo na veljavnost prijave ali registracije evropske blagovne znamke, na kateri temelji mednarodna registracija.“;
- (115) V členu 149 se doda naslednji stavek:
- „Zahteva izpolnjuje formalne pogoje, določene v skladu s členom 161a(c).“;
- (116) Člen 154(4) se črta;
- (117) Vstavi se člen 154a:
- „Člen 154a
Kolektivne in certifikacijske blagovne znamke

Kadar mednarodna registracija temelji na osnovni prijavi ali registraciji kolektivne, certifikacijske ali garancijske blagovne znamke, Agencija ravna v skladu s postopki iz člena 161a(f).“;

(118) Člen 155 se črta;

(119) Člen 156 se spremeni:

(a) v odstavku 2 se izraz „šest mesecev“ nadomesti z izrazom „en mesec“;

(b) odstavek 4 se črta.

(120) Vstavijo se naslednji členi 158a, 158b in 158c:

„Člen 158a

Pravni učinki registracije prenosov

Vpis spremembe lastništva mednarodne registracije v mednarodni register ima enak učinek kot vnos prenosa v register v skladu s členom 17.

Člen 158b

Pravni učinki registracije licenc in drugih pravic

Vpis licence ali omejitve imetnikove pravice razpolaganja v zvezi z mednarodno registracijo v mednarodni register ima enak učinek kot registracija licence, stvarne pravice, izvršbe ali postopkov zaradi insolventnosti v registru v skladu s členi 19, 20, 21 in 22.

Člen 158c

Pregled zahtev za registracijo prenosov, licenc ali omejitev imetnikove pravice razpolaganja

Agencija pošlje zahteve za registracijo spremembe lastništva, licence ali omejitve imetnikove pravice razpolaganja, spremembe ali preklica licence ali izbrisa omejitve imetnikove pravice razpolaganja, ki so bile vložene pri njej, Mednarodnemu uradu v primerih iz člena 161a(h).“;

(121) Člen 159 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) v imenovanje države članice, podpisnice Madridskega protokola, če je bilo na dan zahteve za konverzijo možno imenovati to državo članico neposredno po Madridskem protokolu. Uporabljajo se členi 112, 113 in 114.“;

(b) v odstavku 2 se črta izraz „ali Madridskega sporazuma“;

(122) V Naslovu XIII se vstavi naslednji oddelek 4:

„ODDELEK 4

Prenos pooblastila

Člen 161a

Prenos pooblastila

Na Komisijo se v skladu s členom 163 prenese pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov, s katerimi se določijo:

- (a) formalni pogoji za mednarodno prijavo iz člena 147(5), postopek za pregled mednarodne prijave v skladu s členom 147(6) in načinom posredovanja mednarodne prijave Mednarodnemu uradu v skladu s členom 147(4);
 - (b) način obveščanja iz člena 148a;
 - (c) formalni pogoji zahteve za ozemeljsko razširitev iz člena 149(2), postopek za pregled navedenih pogojev in načinom posredovanja navedene zahteve Mednarodnemu uradu;
 - (d) postopek za vložitev zahteve za priznanje prednosti starejše blagovne znamke v skladu s členom 153;
 - (e) postopki za preverjanje absolutnih razlogov za zavrnitev iz člena 154 ter vložitev in preverjanje ugovora v skladu s členom 156, vključno s potrebnimi sporočili, posredovanimi Mednarodnemu uradu;
 - (f) postopki v zvezi z mednarodnimi registracijami iz člena 154a;
 - (g) primeri, v katerih Agencija Mednarodni urad obvesti o razveljavitvi učinkov mednarodne registracije v skladu s členom 158, in informacije, ki jih takšno obvestilo vsebuje;
 - (h) način predložitve zahtev iz člena 158c Mednarodnemu uradu;
 - (i) pogoji, ki jih zahteva za konverzijo izpolnjuje v skladu s členom 159(1);
 - (j) formalni pogoji za prijavo spremembe iz člena 161 in postopki za takšne spremembe;
 - (k) način sporočanja med Agencijo in Mednarodnim uradom, vključno s sporočili, ki se posredujejo v skladu s členi 147(4), 148a, 153(2) in 158c.“;
- (123) Člen 162 se črta;
- (124) Člen 163 se črta;
- (125) Vstavi se člen 163a:

„Člen 163a

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov se Komisiji podeli pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo iz členov 24a, 35a, 45a, 49a, 57a, 65a, 74a, 74k, 93a, 114a, 144a in 161a se podeli za nedoločen čas.

3. Pooblastilo iz odstavka 2 lahko Evropski parlament ali Svet kadar koli prekliče. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Preklic začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši datum, ki je v njem naveden. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem hkrati uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členi 24a, 35a, 45a, 49a, 57a, 65a, 74a, 74k, 93a, 114a, 144a in 161a, začne veljati le, če temu Evropski parlament ali Svet v roku dveh mesecev po tem, ko je bil o navedenem aktu uradno obveščen, ne nasprotuje ali če pred iztekom navedenega roka Evropski parlament in Svet Komisijo obvestita, da ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.“;

(126) Člen 164 se črta;

(127) Vstavi se člen 165a:

„Člen 165a

Vrednotenje in pregled

1. Do leta 2019 in nato vsakih pet let Komisija naroči vrednotenje o izvajanju te uredbe.

2. V vrednotenju se pregleda pravni okvir za sodelovanje Agencije, centralnih uradov za industrijsko lastnino držav članic in Urada Beneluksa za intelektualno lastnino, s posebnim poudarkom na financiranju mehanizma. V vrednotenju se nadalje ocenijo vpliv, uspešnost in učinkovitost Agencije ter njene delovne prakse. Vrednotenje obravnava zlasti morebitno potrebo po spremembi pooblastil Agencije in finančne posledice takšnih sprememb.

3. Komisija poročilo o vrednotenju skupaj s svojimi sklepi glede poročila pošlje Evropskemu parlamentu, Svetu in upravnemu odboru. Ugotovitve vrednotenja se objavijo.

4. Pri vsakem drugem vrednotenju se ob upoštevanju ciljev, pooblastil in nalog Agencije ocenijo njeni rezultati. Če Komisija ugotovi, da obstoj Agencije glede na zastavljene cilje, pooblastila in naloge ni več upravičen, lahko predlaga razveljavitev te uredbe.“

Člen 2

Ta uredba začne veljati [navedite datum, in sicer devetdeseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*].

Člen 1(9), (10)(b), (21), (22), (23), (25), (26), (27), (29), (30), (31), (34), (37), (38), (41), (44), (46), (57), (58), (59), (60), (61), (63), (64), (66), (67), (68), (69), (70), (71), (72), (73), (75), (76), (77), (78), (79), (88), (89), (93), (94), (99), če se nanaša na člen 128(4)(n), (101), (103)(b), (105)(d), (112), (113), (114), (115), (117), (120), (123) in (124), začne veljati [navedite prvi dan v mesecu, ki sledi 18-mesečnemu obdobju po datumu iz prvega odstavka].

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju,

Za Evropski parlament
Predsednik

Za Svet
Predsednik